

The Herald

Zwiastun Królestwa Chrystusowego

Nasze wydawnictwo oddaje corocznie w ręce czytelnika wiele stron treści do duchowych rozważań i studiów, dotyczących różnorodnej problematyki. Każdy numer publikowany jest co dwa miesiące przez:

Pastoral Bible Institute
P.O. Box 3274
Bremerton, WA 98310
Telefon: (w USA) 1-888-7-THE-PBI
Adres e-mail: ThePBI@acomcast.net
www.heraldmag.org

Komitet Redakcyjny

Wydawnictwo niniejsze nadzorowane jest przez pięcioosobowy Komitet Redakcyjny, który większością przynajmniej trzech głosów zatwierdził do druku każdy z artykułów publikowanych na naszych łamach. Komitet Redakcyjny ponosi odpowiedzialność za opublikowane artykuły; jednakże nie utożsamia się z każdym poglądem w nich zawartym. Obecnie, Wydawcami są: Len Griehs, Ernie Kuenzli, James Parkinson, David Rice oraz Tom Ruggirello.

Czasopismo i jego misja

Założony w 1918 roku, Pastoral Bible Institute, Inc. za swój cel obrał rozpowszechnianie wiedzy chrześcijańskiej.

Czasopismo przez niego wydawane, *The Herald - Zwiastun Królestwa Chrystusowego*, usilnie pragnie bronić jedynej prawdziwej podstawy nadziei chrześcijańskiej, tak powszechnie obecnie odrzucanej – odkupienia przez drogocenną krew (1 Piotra 1:19) „człowieka Chrystusa Jezusa, który siebie samego złożył jako okup [równoważną cenę] za wszystkich” (1 Tym. 2:5-6).

Budując więc na tym pewnym fundamencie, ze złota, srebra i drogich kamieni Słowa Bożego (1 Kor. 3:11-15; 2 Piotra 1:5-11), jego dalszą misją jest, aby „zrozumieć (...) pojmowanie tajemnicy Chrystusowej, która nie była znana synom ludzkim w dawnych pokoleniach, a teraz została przez ducha objawiona (...) Aby teraz nadziemskie władze i zwierzchności w okręgach niebieskich poznały przez Kościół różnorodną mądrość Bożą, według odwiecznego postanowienia, które wykonał w Chrystusie Jezusie, Panu naszym (Efez. 3:4-11).

Czasopismo to nie jest związane z jakąkolwiek partią, kościołem czy nauką ludzką, lecz stara się ze wszelkich miar pełnić wolę Bożą wyrażoną przez Chrystusa Jezusa, według słów Pisma Świętego. Śmiało pragnie głosić wszelkie słowa Pana, zgodnie z Boską wolą, w miarę naszego zrozumienia. Nie prezentuje dogmatycznego punktu widzenia, lecz jest pewne tego, co głosi, krocząc z wiarą w niezawodne obietnice Boże.

Prowadzona przez nas działalność zorganizowana jest w Wydawnictwo, aby móc pełnić naszą służbę. Wszelkie decyzje odnośnie tego, co będzie publikowane lub nie, podejmujemy starając się być w zgodzie z nauką Pisma Świętego, dla zbudowania Ludu Bożego w łasce i poznaniu.

Tym samym, nie tylko że zachęcamy, lecz nawet naciskamy na naszych Czytelników, aby sprawdzali wszelkie odczytane tezy i poglądy za pomocą bezbłędnego Słowa Bożego, do którego i my bezustannie się odnosimy, aby móc sprostać tej ocenie.

Informacja od Wydawcy – prenumerata w roku 2015

Koszt rocznej prenumeraty czasopisma „The Herald” (6 numerów) będzie w roku 2015 wynosił: 42 zł, plus koszt przesyłki i opakowania.

Cena pojedynczego numeru będzie wynosiła: 7 zł.

Oplaty z tytułu prenumeraty uprzejmie prosimy wносить na konto bankowe Zrzeszenia (zob. ramka poniżej) z adnotacją „Prenumerata Herald” oraz podaniem dokładnego adresu wysyłki i ilości zamawianych egzemplarzy.

Ze względu na dość znaczne koszty wysyłki i opakowania będziemy wdzięczni Czytelnikom za dokonywanie zamówień zbiorowych (wysyłanych pod jeden adres), jak również za wszelkie dobrowolne wpłaty przeznaczone na ten cel.

Wydawca edycji polskiej:

ZRZESZENIE WOLNYCH BADACZY PISMA ŚWIĘTEGO W POLSCE

Redakcja „Na Straży”, ul. Nad Serafą 27, 30-864 Kraków, tel.: + 48 12 265 00 95

e-mail: nastrazy@nastrazy.pl, wydanie internetowe: www.nastrazy.pl

Konto bankowe: Krakowski Bank Spółdzielczy nr 70 85910007 0021 0045 0544 0001

Nakład: 400 egzemplarzy

Na początku

Żrenica Bożego oka

Odrodzenie Izraela było jednym z tych wydarzeń naszych czasów, które napełniło obserwatorów nową nadzieją. Stało się ono dowodem nie tylko tego, że Bóg dotrzymuje swoich obietnic, ale że ustanowienie Jego Królestwa jest bardzo blisko.

„Żrenica Jego oka” to artykuł śledzący biblijne zapisy, w których pojawia się to wyrażenie, opisujące szczególną Bożą miłość i opiekę nad Izraelem. Boża łaska była utracona przez jakiś czas, kiedy Izrael doświadczał Jego karania przez 1845 lat. Od tego czasu Żydów spotkało wiele prześladowań. Artykuł ten stanowi również fragmentaryczny rejestr wydarzeń na przestrzeni Wieku Ewangelii, które przyniosły cierpienie i prześladowania dla Żydów. Słowa proroka Zachariasza stanowią zapowiedź poważnych konsekwencji dla tych, którzy traktowali lud Boży z mściwością. „Gdyż tak mówi Pan Zastępów, którego chwala mnie posłała, o narodach, które was złupiły, że kto was dotyka, dotyka źrenicy mojego oka. Oto Ja podniosę rękę przeciwko nim i staną się łupem własnych niewolników, i poznacie, że posłał mnie Pan Zastępów” (Zach. 2:12-13).

„Odrodzenie narodu – nowożytny cud” to artykuł omawiający niektóre z wydarzeń, które doprowadziły do odrodzenia się Izraela. Autor stara się prześledzić kierownictwo Boże, które prowadziło ten naród przez polityczne i wojskowe trudności, aby w końcu pokonać spiętrzone przeciwności. Ezer Weizmann, Szef Operacyjny podczas wojny sześciodniowej, opisał jeden z cudów tej wojny jako dzieło „palca Bożego”.

„Wkład Izraela w rozwój świata” to analiza wielu innowacji, jakie znalazły swój początek w tym małym państwie. Około 23% wszystkich Nagród Nobla zostało przyznanych Żydom. Pomoc humanitarna z Izraela wspierała ofiary na całym świecie. Wiele z tych szlachetnych wysiłków wynikało z przekonania Żydów, że powinni dbać o dobrobyt ludzkości. W ten sposób kładzione są podwaliny dla przyszłego dzieła, jakim będzie błogosławienie całego świata przez ziemskie nasienie Abrahama.

„Antysemityzm a Izrael” to artykuł, który na przykładzie statystyk pokazuje, że antysemityzm pogłębia się i przyczynia do exodusu Żydów europejskich.

Niewiele narodów otwarcie wspiera dziś Izrael, a jego istnienie jest zagrożone. Mimo to Pismo wskazuje, że Bóg ich wybawi.

W artykule „Policzenie ludu” mamy przypomnienie wydarzeń, w których zamiar Dawida aby policzyć zdolnych do walki Izraelitów nie spodobał się Bogu. Brak wiary po stronie tego króla kosztował życie 70.000 mężczyzn. Po okazaniu szczerzej skruchy, Dawid otrzymał polecenie zbudowania ołtarza i złożenia ofiary w tym samym miejscu, gdzie kiedyś Abraham miał złożyć na ofiarę swojego syna, a gdzie wiele lat później zbudowana została świątynia. W historii tej można zobaczyć wspaniały obraz okupu, czyli ofiary, która była potrzebna po tym, jak grzech wszedł na świat.

„Lekcje ze Świątyni Salomona” to analiza symboliki ukrytej przez Boga w niektórych elementach tej pięknej budowli. W miarę jak przygotowanie pozafiguralnych kamieni tej świątyni zbliża się ku końcowi, mamy nadzieję, że już wkrótce popłyną z niej błogosławieństwa dla świata, który ich bardzo potrzebuje.

Wrzesień/Październik 2015

Odrodzenie narodu	4
Nowożytny cud	
Wkład Izraela w rozwój świata	10
Potencjał błogosławieństw	
Antysemityzm a Izrael	15
Aktualny problem	
Policzenie ludu	16
Błąd i kara	
Lekcje ze świątyni Salomona	20
Obraz Kościoła	
Żrenica Jego oka	24
Pod Bożą czujną opieką	

Odrodzenie narodu

I odmienię los mojego ludu izraelskiego, tak że odbudują spustoszone miasta i osiedlą się w nich. Nasadzą winnice i będą pić ich wino, założą ogrody i będą jeść ich owoce. Zaszczepię ich na ich ziemi; i nikt ich już nie wyrwie z ich ziemi, którą im dałem – mówi Pan, twój Bóg — Amos 9:14-15.

Gdy zbliżał się koniec okresu niełaski dla Izraela (1878), Bóg rozpoczął przygotowania w celu sprowadzenia swego ludu do ojczyzny. Palestyna była wówczas pod panowaniem Imperium Osmańskiego, a Żydzi byli rozsiani po całym świecie. W jaki sposób Bóg mógł sprowadzić ich do domu w odpowiednim czasie, zgodnie ze swą obietnicą? Poniżej znajduje się krótki przegląd wydarzeń, za pomocą których Bóg otworzył bramy Ziemi Obiecanej i rozpoczął się proces sprowadzania swego ludu do domu.

1840

Niektórzy kabaliści obliczyli, że Mesjasz przyjdzie w roku 1840. Tysiące chasydów (chasydzi to sekta, która ściśle przestrzega ortodoksyjnej wersji judaizmu, przyp. red.) wyemigrowało do Ziemi Świętej, aby tam Go powitać. W 1840 roku oskarżenie o dokonywanie tzw. „mordu rytualnego” (oskarżenie o dokonywanie tzw. „mordu rytualnego” polega na przypisywaniu Żydom porwania i mordowania dzieci chrześcijan, aby używać ich krwi jako części rytuałów religijnych podczas świąt żydowskich. Jest to wymysł ludzki i pomówienie, ponieważ 3 Mojż. 7:26-27 zakazuje spożywania krwi, przyp. red.) doprowadziło do wybuchu tzw. afery damasceńskiej (afery damasceńską nazywany jest incydent, jaki miał miejsce w Damaszku w roku 1840, w którym przeciwko członkom społeczności żydowskiej w Damaszku wniesione zostało oskarżenie o dokonanie mordu rytualnego. Ośmiu prominentnych Żydów z Damaszku zostało oskarżonych o zamordowanie chrześcijańskiego mnicha, w wyniku czego zostali uwięzieni i poddani torturom. Muzułmańska ludność Damaszku zaatakowała również żydowską synagogę w dzielnicy Jobar, splądrowała ją i zniszczyła zwoje Tory, przyp. red.). Wydarzenia te wywołały falę prześladowań Żydów syryjskich, skłaniając ich do wyemigrowania do Palestyny.

Żydowscy finansiści

W niektórych przypadkach, Pańska ręka działa w subtelny sposób. Małżeństwa i biznesowe relacje kilku bardzo wpływowych Żydów miały głęboki wpływ na rozwój sytuacji na wczesnym etapie powrotów Żydów do Palestyny.

Moses Montefiore, ortodoksyjny Żyd, miał synagogę zbudowaną przy swoim domu. Miał również swego prywatnego szocheta (szochet był osobą upoważnioną przez rabina lub żydowski sąd do dokonywania rytualnego uboju zwierząt, tj. w sposób przewidziany prawem żydowskim). W ten sposób chciał mieć pewność, że zawsze będzie miał dostęp do koszernej mięsa. Jego szwagrem był Nathan Mayer Rothschild. Wspólnie prowadzili interesy w dziedzinie bankowości. Montefiore poślubił Judith Cohen, zaś Rothschild poślubił Hannę Cohen. Obie panny były siostrami. Obaj panowie kupili ziemię w Palestynie, aby w ten sposób złagodzić cierpienia Żydów. Podarowali również duże sumy pieniędzy w celu promowania edukacji, zdrowia i przemysłu w Palestynie.

Innym przejawem Bożej opatrności było to, że Benjamin Disraeli, premier Anglii, był sąsiadem pana Montefiore przez 40 lat. Disraeli mieszkał przy Park Lane 95, zaś Montefiore przy Park Lane 99.

Montefiore odbył wiele podróży do Palestyny i na niektóre z nich zabrał ze sobą Disraeliego. Bóg tak ułożył relacje między ludźmi (sąsiadami, szwagrami, partnerami biznesowymi), aby ich drogi przecinały się ze sobą. Wielu z nich było żydowskimi filantropami i syjonistami.

W 1855 roku Montefiore zakupił ok. 101 ha ziemi w Jaffie. Kupił także tereny położone za jezerolimskim Starym Miastem z przeznaczeniem na nową dzielnicę żydowską. Do roku 1881, Żydzi zakupili ok. 1335 ha ziemi. W 1892 roku Edmonde de Rothschild nabył 80.000 dunamów (Dunam był jednostką miary powierzchni gruntów wyko-

rzystywaną na obszarze Imperium Osmańskiego. Odpowiada on powierzchni, która mogła być zaorana w ciągu jednego dnia, tj. ok. 1,21 ha. Ta jednostka miary jest nadal w użyciu na niektórych terenach, które kiedyś były pod władzą Imperium Osmańskiego) Golan z przeznaczeniem dla osiedli żydowskich. Wspierał on również rozwój 30 nowych miast i osiedli żydowskich.

Powrót Żydów na większą skalę nastąpił dopiero po wybuchu wojny na Bałkanach na początku 1875 roku, upadku Imperium osmańskiego w październiku 1875 roku, a następnie berlińskim Kongresie Narodów w 1878 roku.

Boże zaproszenie: wracajcie do domu!

Osiedle Petah Tikvah („Drzwi Nadziei”) założone zostało w 1878 roku przez ortodoksyjnych Żydów. Było to pierwsze nowożytne osiedle rolnicze założone na terenie Palestyny. Jego nazwa została zaczerpnięta z prorocтва Ozeasza. „I dam jej tam winnice, a z doliny Achor uczynię bramę nadziei, i słuchać mnie tam będzie jak w dniach młodości i jak w dzień swojego wyjścia z ziemi egipskiej” (Oz. 2:17). Przy budowaniu tych pierwszych osiedli widać religijny wpływ dziedzictwa żydowskiego.

Berliński Kongres Narodów odbył się w dniach od 13 czerwca do 13 lipca 1878 roku. Został zwołany w celu ustalenia granic terytorialnych na Półwyspie Bałkańskim po zmianach, jakie nastąpiły w wyniku militarnego zwycięstwa Rosji nad Imperium Osmańskim. Ze światowego punktu widzenia, pozornie niewielką korzyścią jaka z niego wyniknęła było to, że Żydzi mogli odtąd kupować ziemię w dowolnym miejscu Imperium Osmańskiego i zamieszkać na niej. Pozwolenie to obejmowało również Palestynę. Z Bożego punktu widzenia było to otwarcie ważnych drzwi. Ruchy takie jak „Hovevei Zion” (tj. „Miłośnicy Syjonu”) lub „BILU” („Domu Jakubowy! Nuże! Postępujmy w światłości Pana!”; Izaj. 2:5) rozprzestrzeniły się na terenach Rosji, gdzie ograniczone było trwałe osadnictwo żydowskie, zachęcając Żydów do emigracji do Palestyny.

W 1881 roku car Aleksander II został zamordowany. Winą za to zdarzenie obarczani zostali Żydzi. W wyniku tego, przez Rosję przetoczyła się fala pogromów antyżydowskich. Szacuje się, że w czasie pierwszej alija, jaka miała miejsce w latach 1881-1901,

do Palestyny wyemigrowało między 15.000 a 25.000 Żydów. Emigranci utworzyli 28 kolonii. W wydarzeniach tych można było dostrzec rękę Pańską, otwierającą kolejne drzwi imigracji.

Język hebrajski doczekał się odrodzenia. W 1881 roku, Eliezer ben Jehuda przeniósł się do Jerozolimy, pracując po 18 godzin dziennie nad stworzeniem kompletnego słownika starożytnego i współczesnego hebrajskiego. Wszystkie 17 tomów jego prac zostało opublikowanych w roku 1959 roku przez jego syna.

W 1896 roku Herzl opublikował „Państwo żydowskie”. Pierwszy kongres syjonistyczny zwołany został w 1897 roku.

Deklaracja Balfoura i związana z nią polityka

W 1914 roku zakończyły się czasy pogan, w związku z czym musieli opuścić Ziemię Świętą. W 1917 roku, prawo sprawowania władzy na tym terenie zostało tymczasowo przeniesione z rąk Imperium Osmańskiego do Wielkiej Brytanii.

Odejście pogan

Imperium Osmańskie obejmowało trzy kontynenty, w tym kraje południowo-wschodniej Europy, Azji Zachodniej i Afryki Północnej, na obszarze 7,6 mln mil kwadratowych. Teraz, państwo to zaczęło się rozpadać. Ruchy nacjonalistyczne i socjalistyczne przetoczyły się przez wiele terytoriów w Imperium Osmańskim. Nawet Młodzi Turcy zbuntowali się przeciwko sułtanowi i między 1839 a 1876 rokiem wywalczyli sobie szereg reform konstytucyjnych. Zmiany te gwarantowały wolność wyznania i równość wszystkich obywateli wobec prawa. Rewolucja Młodych Turków z 3 lipca 1908 roku przywróciła konstytucję z 1876 roku i przypieczętowała rozpad Imperium Osmańskiego.

Lord Artur James Balfour i Chaim Weizmann

Powszechnie wiadomo, że Weizmann, biochemik, zsyntetyzował aceton w celu wykorzystania go w produkcji amunicji. Być może jest to kolejny subtelny przejaw Bożej Opatrzności, jaka utorowała drogę do Deklaracji Balfoura. Wynalazek Weizmanna pomógł

Wielkiej Brytanii w wygraniu I Wojny Światowej. Wkład Weizmanna w wysiłek wojenny Korony brytyjskiej był tak znaczny, że dało mu to dostęp do rządu brytyjskiego i starszych rangą członków gabinetu. Dzięki temu miał możliwość przedstawić im swe syjonistyczne aspiracje.

Działając pod wpływem interwencji Weizmanna, minister spraw zagranicznych Artur Balfour wydał deklarację, w której popierał syjonistyczne cele Weizmanna, zmierzające do odzyskania żydowskiej ojczyzny. To, co nie jest powszechnie znane, to relacje jakie łączyły Weizmanna i Balfoura.

Chaim Weizmann był jednym z gorliwych członków ugrupowania „Miłośnicy Syjonu”, które powstało na terenie Rosji. Później, Weizmann przeniósł się do Anglii. Balfour wiedziony ciekawością poprosił Weizmanna o 15 minut rozmowy. Ich spotkanie trwało ponad godzinę, a w jego wyniku Balfour stał się chrześcijańskim syjonistą. Będąc na łożu śmierci, Balfour zgodził się na obecność przy sobie tylko najbliższej rodziny i swego przyjaciela Chaima Weizmanna. Byli przyjaciółmi do końca.

Boże kierownictwo doprowadziło do spotkania tych dwóch ludzi w odpowiednim czasie. W jego wyniku, w dniu 2 listopada 1917 roku ogłoszona została Deklaracja Balfoura. Następnie, Anglia objęła swym protektoratem całą Palestynę.

Pięć dni później, w dniu 7 listopada 1917 roku, wybuchła rewolucja bolszewicka i zamknęła ludności żydowską na terenie Rosji. Jednak rewolucja rozpoczęła się o pięć dni za późno, aby zapobiec Deklaracji Balfoura. Panowanie pogan nad Palestyną legło w gruzach, zaś Deklaracja Balfoura zapaliła nad nią gwiazdę Dawida.

Weizmann uważał, że wydanie Deklaracji Balfoura był największym pojedynczym osiągnięciem syjonistów przed rokiem 1948. Wierzył, że Deklaracja Balfoura i przepisy, jakie w związku z nią zostały później wydane, takie jak tzw. biała księga Churchilla z 3 czerwca 1922 roku oraz mandat Ligi Narodów z 1922 roku dla Palestyny, stanowiły zapierające dech w piersiach osiągnięcia ruchu syjonistycznego.

I Wojna Światowa i narodziny Izraela

I Wojna Światowa była jedną z najgroźniejszych wojen, jakie kiedykolwiek wybuchły. W jej wyniku śmierć poniosło ponad 9 mln żołnierzy i 7 milionów

cywilów. W 1919 roku traktat wersalski oficjalnie zakończył działania wojenne. Doprowadził on do powstania wielkich zmian politycznych i rewolucji. Cztery mocarstwa przestały istnieć – imperium niemieckie, rosyjskie, austro-węgierskie i osmańskie. Imperium Osmańskie jako monarchia cesarska oficjalnie zakończyło swój byt wraz z traktatem z Lozanny z dnia 24 lipca 1923 roku, kiedy to zostało zastąpione przez Republikę Turcji.

Na dawnych terytoriach Imperium Osmańskiego powstało czterdzieści nowych państw. Arabowie uzyskali suwerenność w ponad 22 krajach obejmujących ponad 5,4 milionów mil kwadratowych. Żydzi otrzymali mniej niż 1% tego terytorium w Palestynie. Ich ziemia została zmniejszona o kolejne 77%, gdy tereny na Zachodnim Brzegu zostały oddane arabskiemu emiratowi Transjordanii. W 1922 roku Liga Narodów nadała Wielkiej Brytanii mandat do przygotowania pozostałych 23% Palestyny na żydowską ojczyznę. Następnie, w roku 1923 Wzgórza Golan zostały oddane Francji w związku z mandatem Ligi co do Syrii.

Mandat brytyjski

W czerwcu 1922 roku, brytyjski rząd uzyskał mandat Ligi Narodów w celu utrzymania kontroli nad tym regionem. Celem systemu mandatowego było administrowanie częściami Imperium Osmańskiego „do czasu, gdy staną się one w pełni samodzielnie”.

W czasie trwania mandatu brytyjskiego w Palestynie, Arabowie i Żydzi walczyli przeciwko sobie i przeciwko nadzorującym ich władzom brytyjskim. Ten konflikt przerodził się w arabską wojnę w latach 1936-1939, a następnie w wojnę domową w latach 1947-1948, po której w roku 1948 wybuchła kolejna wojna arabsko-izraelska. Na mocy traktatu pokojowego z 1949 roku, dawny mandat palestyński został podzielony między nowopowstałe państwo Izrael, Królestwo Jordanii które objęło Zachodni Brzeg oraz arabski zarząd Palestyny obejmujący Strefę Gazy, pod wpływami Egiptu.

I Wojna Światowa była również punktem zwrotnym dla Żydów na całym świecie. W Niemczech i Europie Wschodniej narastała wrogość wobec Żydów. Niemiec Żydzi byli uważani za zdrajców. Rosyjscy Żydzi byli podejrzewani o współpracę z wrogiem, w wyniku czego 600.000 z nich zostało wygnanych z Rosji.

Żydzi zostali również oskarżeni o wzniesienie rewolucji bolszewickiej w październiku 1917 roku,

w związku z tym, że przywódca tego ruchu Karol Marks oraz czterech na siedmiu członków jego gabinetu było Żydami (Trocki, Zinowiew, Kamieniew i Swierdłow). W efekcie, około 100 tysięcy Żydów zostało zabitych przez Ukraińców, Polaków i Rosjan. W czasie I Wojny Światowej migracja żydowska zmniejszyła się, ale po zakończeniu wojny, setki tysięcy Żydów ponownie porzuciło Europę.

Wpływ II Wojny Światowej na narodziny Izraela

II Wojna Światowa była najbardziej śmiertelnym konfliktem w historii ludzkości, angażując ponad 100 milionów ludzi z ponad 30 krajów. Wojna ta charakteryzowała się również masowym uśmiercaniem cywilów na skutek aktów ludobójstwa, masowych mordów, dywanowych bombardowań, chorób, głodu i Holokaustu. Bombardowania wymierzone w ośrodki przemysłowe i skupiska ludności obejmowały wykorzystanie dwóch bomb atomowych nad Japonią, w wyniku czego śmierć poniosło ponad 60 milionów ludzi.

II Wojna Światowa rozpoczęła się w dniu 1 września 1939 roku wraz z niemiecką inwazją na Polskę. Następnie, wojnę Niemcom wypowiedziały Francja i Wielka Brytania. Od końca 1939 do początku 1941 roku, Niemcy podbiły znaczną część Europy kontynentalnej i utworzyły sojusz „Osi” z Włochami i Japonią.

Holokaust

„Lecz: Jako żyje Pan, który wyprowadził synów izraelskich z ziemi północnej, ze wszystkich ziem, do których ich wygnał, i sprowadzę ich z powrotem do ich ziemi, którą dałem ich ojcom! Oto Ja posłę po wielu rybaków – mówi Pan – i ci ich wyłowią; potem posłę po wielu myśliwych, i ci ich upolują na każdej górze i na każdym pagórku, i w rozpadlinach skalnych” (Jer. 16:15-16).

„Łowienie” opisuje ruch syjonistyczny, ponieważ zbierał Żydów do ich ojczyzny. „Polowanie” opisuje siły prześladowcze, które kierowały Żydów do domu. Syjonizm pojawił się pod koniec XIX wieku w Europie Środkowej i Wschodniej, jak ruch odrodzenia narodowego. Był on odpowiedzią na rozwój antysemityzmu w Europie. Teodor Herzl jest uważany za założyciela ruchu syjonistycznego. W swojej książce „Der Judenstaat” („Państwo Żydowskie”) z roku 1896, przewidywał założenie przyszłego, niepodległego państwa żydowskiego. Według jego przypuszczeń,

miało to się stać w XX wieku. Większość przywódców ruchu za swój główny cel uznawała utworzenie żydowskiego państwa w Palestynie. Syjonizm gwałtownie się rozrastał, stając się dominującą siłą w polityce żydowskiej, w miarę niszczenia żydowskiego życia w Europie Środkowej i Wschodniej, w których zakorzenione były ruchy alternatywne.

Słowo Holokaust pochodzi z greckiego, „holos” (całość) oraz „kaustos” (spalony). Zjawisko to znane jest również jako Szoah, które w języku hebrajskim oznacza „katastrofę”. Była to diabelska próba zniszczenia Żydów i udaremnienia planów Boga.

W latach pomiędzy 1933 a 1945 rokiem, nazistowskie Niemcy zbudowały około 20.000 obozów koncentracyjnych, pracy i śmierci (www.jewishvirtuallibrary.org/jsource/Holocaust/how-manycamps.html) Szacuje się, że zginęło w nich około 10 milionów ludzi, z czego większość stanowili Żydzi (www.jewishvirtuallibrary.org/jsource/Holocaust/cclist.html).

Wojna o niepodległość Izraela

Odrodzenie narodu Izraela w 1948 roku był ocudem na skalę epicką. W dniu 14 maja 1948 roku, kiedy ostatnie siły brytyjskie opuściły Hajfę, żydowska Rada Narodowa (Żydowska Rada Narodowa była główną instytucją narodową społeczności żydowskiej w czasach sprawowania przez Brytyjczyków mandatu nad Palestyną) ogłosiła utworzenie państwa Izrael. Odrodzony z popiołów Holokaustu, Izrael istniał tylko od jednego dnia, kiedy został zaatakowany przez połączone armie Libanie, Syrii, Iraku, Arabii Saudyjskiej, Egiptu i Jordanii, które ślubowały „zepchnięcie Żydów do morza”.

Zwróćmy uwagę na uderzające podobieństwo tych wydarzeń do proroczych słów Psalmu 83:5, który opisuje intencje wrogów Izraela: „Mówią: Nuże, wytępmy ich, niech nie będą narodem, Aby więcej nie wspomniano imienia Izraela!”.

Sami Egipcjanie mieli 40.000 żołnierzy, 135 czołgów, ciężkie karabiny maszynowe i siły lotnicze w postaci 60 samolotów. A jednak, na przekór wszystkiemu, Izrael przetrwał i zwyciężył. Izrael nie posiadał stałej armii, zaś jej rolę przejęły grupy partyzanckie aktywne od czasu ruchu oporu wobec Brytyjczyków oraz Brygada Żydowska.

Byli to żydowscy żołnierze, którzy walczyli pod wodzą Wielkiej Brytanii podczas II wojny światowej i zdobyli w ten sposób doświadczenie i przeszkolenie wojskowe.

Utworzyli oni załazek późniejszych sił zbrojnych Izraela. W wydarzeniach tych widoczna jest ręka Boża, który tak poprowadził wydarzenia, aby Izrael był w stanie obronić się przed przeważającymi siłami wroga.

Do czasu zakończenia tej wojny w 1949 roku, Izrael uzyskał część Zachodniego Brzegu i północnej Palestyny; to jest ziemię, którą ONZ zarezerwował dla palestyńskich Arabów. Jordania utrzymała resztę Zachodniego Brzegu i Wschodnią Jerozolimę, podczas gdy Egipt utrzymał się w Strefie Gazy. Były to ziemie, które również zostały zastrzeżone dla Arabów palestyńskich.

Wojna z roku 1956

„Oto Ja uczynię z Jeruzalemu puchar taczania się dla wszystkich ludów wokoło. Niedola dotknie także Judę przy oblężeniu Jeruzalemu. W owym dniu uczynię z Jeruzalemu ciężki kamień dla wszystkich ludów. Każdy, kto go będzie podnosił, ciężko się zrani, gdy zbiorą się przeciwko niemu wszystkie narody ziemi” (Zach. 12:2-3).

Do lata 1948 roku, Izrael, Egipt, Jordania, Liban i Syria negocjowały warunki rozejmu. Jednak Egipt utrzymywał wrogą postawę wobec Izraela, a w końcu zamknął Kanał Sueski dla izraelskiej żeglugi. W 1955 roku egipski prezydent Gamal Nasser rozpoczął import broni z ZSRR w ramach przygotowań do wojny z Izraelem. Eskalacja konfliktu była nieunikniona, gdy Egipt zablokował Cieśninę Tirańską. Niecałe dwa tygodnie później Egipt podpisał umowę z Syrią i Jordanią, na mocy której Nasser uzyskał dowództwo wszystkich trzech armii.

Dalsza blokada Kanału Sueskiego i Zatoki Akaba dla izraelskiej żeglugi, w połączeniu ze zwiększoną liczbą ataków terrorystycznych, skłoniły Izrael do ataku na Egipt w dniu 29 października 1956 roku. Siły izraelskie pokonały Egipcjan i zdobyły niemal cały Półwysep Synaj.

Operacja ta trwała tylko 100 godzin. Izrael zajął także Strefę Gazy i Szarm el-Szejk nad Morzem Czerwonym. Naciski ze strony USA spowodowały wycofanie się sił izraelskich z podbitych terenów, bez uzyskania jakichkolwiek ustępstw ze strony Egipcjan. Sytuacja ta stała się podłożem wojny z 1967 r.

Wojna sześciodniowa

Egipt: „Naszym celem jest pełne przywrócenie praw narodu palestyńskiego. Innymi słowy, naszym

celem jest zniszczenie państwa Izrael. Naszym bezpośrednim celem jest udoskonalenie arabskiej potęgi wojskowej. Celem narodowym jest likwidacja Izraela” – prezydent Egiptu Nasser, 18 listopada 1965.

Izraelczycy wycofali się z Synaju po wojnie z 1956 roku na podstawie gwarancji, że stacjonujące tam siły pokojowe ONZ mają zapobiegać atakom terrorystycznym na Izrael. Rozejm został zawarty pod warunkiem, że Cieśnina Tirańska, droga wodna łącząca Zatokę Akaba i Morze Czerwone, będzie stanowić międzynarodowy szlak wodny. Cieśnina Tirańska była dla Izraela jedynym południowym wyjściem w morze z portu Ejlat. W dniu 17 maja 1967 roku, Nasser zażądał natychmiastowego wycofania się wojsk pokojowych ONZ z Synaju. Sekretarz Generalny U.Thant spełnił te żądania w mniej niż 24 godziny, nie informując Izraelczyków, dopóki siły egipskie ponownie nie zajęły Synaju.

Na południu Izraela, Nasser skoncentrował ponad 100.000 żołnierzy na Synaju, w tym 950 czołgów i ponad 1000 jednostek artylerii. W dniu 23 maja, Nasser ogłosił blokadę Cieśniny Tirańskiej.

Do północy Izraela, Syria skoncentrowała 75.000 żołnierzy, a także artylerię i ciężkie uzbrojenie na Wzgórzach Golan.

Na wschodzie Izraela, Jordania podpisała pakt o wzajemnej obrony z Egiptem i ZRA, a następnie relokowała 55.000 żołnierzy i 300 czołgów nad granicę z Izraelem. Na zaproszenie Jordani, armia iracka wysłała 100 czołgów, dwie eskadry myśliwców i dywizję piechoty, aby przyłączyć się do walki.

„Operacja Focus”

Przewaga sił wroga nad wojskami Izraela wynosiła więcej niż dwa do jednego, zaś czołgów i samolotów bojowych więcej niż trzy do jednego. Otoczony przeważającymi siłami wroga, Izrael nie miał innego wyboru, jak tylko dążyć do szybkiego i zdecydowanego zwycięstwa. Mała pomoc wojskowa miała nadejść ze Stanów Zjednoczonych, ale ugrzęzła w Wietnamie. Przedłużająca się blokada mogła stłamsić izraelską gospodarkę, w związku z czym należało działać.

Rankiem 5 czerwca 1967 roku Izrael rozpoczął działania w ramach operacji „Focus”. Izraelskie samoloty zupełnie zaskoczyły Egipcjan, niszcząc większość egipskich samolotów jeszcze na ziemi. Udało się tego dokonać przeprowadzając atak od strony Morza Śródziemnego. Izraelczycy zaatakowali w kolejnych

falach niszcząc 338 egipskich samolotów. Egipskie posterunki radarowe i wyrzutnie rakiet SAM (ziemia-powietrze) również zostały zniszczone. Izraelczycy stracili tylko 19 samolotów.

Zwycięstwo w powietrzu było tak kompletne, że na początku nikt w Europie nie uwierzył w relacje z Bliskiego Wschodu. Wiele agencji prasowych długo jeszcze powtarzało relacje egipskiej propagandy, zgodnie z którymi zostało zestrzelonych 70 izraelskich samolotów.

Następnie wybuchły intensywne walki na północnej granicy Izraela, w Syrii i Jordanii. W ich wyniku, całkowicie zniszczono siły powietrzne Jordanii i 2/3 sił powietrznych Syrii. Arabowie mimo wszystko chwalili się zwycięstwem, przez co Rosja nie spieszyła się w poparcie wniosku ONZ o zawieszenie działań zbrojnych. Dało to Izraelowi więcej czasu, aby przerzucić siły zbrojne z frontu egipskiego na północ i wzmocnić ofensywę przeciwko Jordanii i Syrii.

W dniu 11 czerwca podpisano zawieszenie broni. Ponad 20.000 Arabów zginęło podczas działań wojennych. Po stronie Izraelskiej, życie straciło poniżej 1000 osób. Skutkiem arabskich ambicji co do zniszczenia Izraela było to, że obecnie Izrael kontrolował Strefę Gazy, cały Półwysep Synaj, Zachodni Brzeg, wschodnią Jerozolimę i Wzgórza Golan. Obszar

objęty kontrolą Izraela potroił się w wyniku wojny, znacznie przyczyniając się do zwiększenia obronności kraju. Ręka Pana nie jest „za krótka”, kiedy w grę wchodzi obrona Jego ludu.

Palec Boży

Szef sztabu izraelskich sił zbrojnych generał Ezer Weizman został poproszony przez ojca jednego z zestrzelonych pilotów o wyjaśnienie faktu, że przez trzy godziny izraelskie samoloty atakowały kolejne egipskie lotniska niszcząc wrogie samoloty, zaś Egipcjanie nie zdołali w tym czasie za pomocą radia uprzedzić innych lotnisk o nadchodzącej fali izraelskiego ataku.

Ezer Weizmann, który później służył jako prezydent państwa Izrael, milczał. Potem podniósł głowę i wykrzyknął: „palec Boży”.

Wszystkie wydarzenia, które doprowadziły do odrodzenia się Izraela, można wyjaśnić z ziemskiego punktu widzenia. Jednak biorąc pod uwagę Boże obietnice dane Izraelowi, możemy spoglądać na nie w prawdziwym świetle. Są one bezpośrednim wypełnieniem Bożego planu stworzenia narodu, który będzie wykorzystany dla błogosławienia wszystkich narodów ziemi. Wydarzenia te są prawdziwym, nowożytnym cudem.

Wkład Izraela w rozwój świata

A uczynię z ciebie naród wielki i będę ci błogosławił, i uczynię sławnym imię twoje, tak że staniesz się błogosławieństwem — 1 Mojż. 12:2.

Dzięki technologii, innowacjom ekologicznym, odkryciom medycznym i pomocy humanitarnej, Izrael już dziś wspomaga świat. Choć wielu przedstawicieli tego narodu nie ma jeszcze niezbędnej wiary w Chrystusa, aby móc służyć innym błogosławieństwami Królestwa, to jednak są oni już teraz przygotowywani do tego przywileju. W pełnym zakresie, otrzymają go pod rządami Królestwa Chrystusa.

Duch humanitaryzmu, jaki przejawia Izrael, jest w dużej mierze wynikiem reguł Prawa Mojżeszowego, które od pokoleń było jego dziedzictwem. Zwróćmy uwagę na kilka tego przykładów.

Nagrody Nobla

Nagroda Nobla to najbardziej prestiżowe wyróżnienie międzynarodowe, przyznawane osobom, które wniosły istotny wkład w rozwój w dziedzinach chemii, ekonomii, literatury, działań na rzecz pokoju, fizyki i medycyny.

W okresie od roku 1901 do 2014, Nagroda Nobla została przyznana około 855 laureatom. Co najmniej 194 (23%) z nich było Żydami. Z drugiej strony Żydzi stanowią obecnie tylko około 0,2% światowej populacji (1 na 500 osób).

Dziedzina	Laureaci żydowscy	% świata	% USA
Chemia	36	21%	32%
Ekonomia	29	39%	50%
Literatura	14	13%	27%
Pokój	9	9%	10%
Fizyka	51	26%	37%
Medycyna	55	27%	39%
SUMA	194		

Badania naukowe

Na polu badań naukowych, odkrycia Izraela w dziedzinie wysokich technologii przodują wśród narodów. Statystycznie rzecz biorąc, Izrael ma więcej naukowców, techników i inżynierów przypadają-

cych na jednego mieszkańca niż jakikolwiek inny naród na świecie. Na każdych 10.000 mieszkańców, przypada 140 przedstawicieli tych zawodów. Dla porównania, w Stanach Zjednoczonych przypada 85 takich pracowników na każdych 10.000 mieszkańców. Izraelskie „Krzemowe Wadi” skupiło największą ilość firm z branży high-tech, po Dolinie Krzemowej w Kalifornii. Oto niektóre z ostatnich innowacji pochodzących z Izraela.

Izraelska technologia IT

- 1) Babylon, program do tłumaczenia za pojedynczym kliknięciem.
- 2) Cubital, maszyna do wykonywania modeli 3D elementów konstrukcyjnych bezpośrednio z ekranu komputera.
- 3) Cubox, dwucalowy mini-komputer który może być wykorzystywany w niezliczonych ilościach aplikacji za cenę ok. 55 USD.
- 4) Pióro cyfrowe, transferujące pismo ręczne do komputerów, telefonów komórkowych i innych urządzeń elektronicznych.
- 5) Disk-on-Key, pamięć flash USB, które może przechowywać do 1 TB danych.
- 6) najmniejszy na świecie maszynowy układ obliczeniowy oparty na DNA, składający się z enzymów i cząsteczek DNA, wykonujący obliczenia matematyczne, zasilany za pomocą cząsteczki DNA jako jedyne źródła energii.
- 7) Enlight, procesor optyczny działający z prędkością światła, wykonujący kilka bilionów operacji na sekundę.
- 8) Klawiatura laserowa, czyli wirtualna klawiatura wyświetlana na ścianie lub na blacie stołu, pozwalająca na wpisywanie treści do przenośnych komputerów i telefonów komórkowych.
- 9) Technologia Penflow dla cyfrowych, odręcznych podpisów, zastępująca papier i skanowanie.
- 10) Urządzenia cyfrowe PrimeSense, pozwalające „widzieć” w trzech wymiarach.

- 11) Elektroniczny słownik Quicktionary, czyli skaner wielkości długopisu, skanujący słowa lub frazy, a następnie przekładający je na inne języki i przekazujący je do komputera.
- 12) Roboty które wykonują różne zadania, w tym spawanie, pakowanie, wyposażone w sztuczną inteligencję.

Oszczędzanie wody, odsalanie

Technologia nawadniania stosowana przez Izrael sprawia, że pustynia kwitnie, ziemia się zieleni, woda i powietrze stają się czystsze, dostarczając jednocześnie czystej energii. Pustynia Negew dostarcza kwiaty na eksport do Europy, w tym tulipany wysyłane do Holandii!

- 1) Runoff Agroforestry Systems. W tym systemie, woda opadowa kierowana jest na rozlewiska wokół pól uprawnych lub do zbiorników retencyjnych obsadzonych drzewami lub krzewami. Pola uprawne znajdują się między zbiornikami. Rośliny strączkowe pochłaniają azotu atmosferyczny przez swój system korzeniowy. W ten sposób niskim kosztem utrzymywana jest żyzność gleby.
- 2) Rośliny odporne na suszę rozwijają się w gorącym słońcu pustyni. Zasilane są wodą niskiej jakości lub słonawą, zaś hodowla glonów zapewnia produkt o wysokiej wartości z pozornie bezwartościowej ziemi.
- 3) Tal-Ya Water Technologies opracowała tace plastikowe wielokrotnego użytku zbierające rosę z powietrza, redukując zapotrzebowanie na wodę w produkcji uprawnej zbóż i drzew nawet o 50%.
- 4) Izraelska firma Desalination Engineering działająca w branży termicznego odsalania i oczyszczania wody jest wiodącym dostawcą tego typu systemów na świecie. Na chwilę obecną zainstalowała setki tego typu rozwiązań w ponad 40 krajach. IDE Americas Inc., spółka zależna od Izraelskiej formy IDE Technologies Ltd, obecnie projektuje instalację odsalania wody w San Diego w Kalifornii, która będzie największym tego typu systemem na zachodniej półkuli. Budowa fabryki rozpocznie się w tym roku, zaś wysokiej jakości woda pitna popłynie do mieszkańców San Diego już w 2016 r.

Wiele biblijnych obietnic dotyczących ziemi Izraelskiej czeka na swe wypełnienie. Jednak dzięki wysiłkom naukowców i inżynierów z Izraela możemy być świadkami pierwszych przejawów ich realizacji.

Zielona Ziemia

„Wtedy drzewa leśne wydadzą swój owoc, a ziemia wyda swoje plony” (Ezech. 34:27). Sadzenie drzew odwraca efekt pustynnienia (przekształcenia gruntów zdalnych do zamieszkania w pustynię), tworząc cykl obiegu składników odżywczych, które zasilają i budują glebę. Izrael jest jedynym krajem, który na przestrzeni ostatnich 100 lat zanotował przyrost ilości drzew w skali państwa.

Oczyszczanie ziemi, wody i powietrza

„Siew będzie spokojny, krzew winny wyda swój owoc, ziemia wyda swój plon, niebiosy udziela swej rosy” (Zach. 8:12). Izrael plasuje się na piątym miejscu w rankingu krajów stosujących najczystsze technologie na świecie. Pięćdziesiąt procent wody używanej w Izraelu do nawadniania pochodzi ze ścieków poddanych recyklingowi.

- 1) Systemy filtracji i uzdatniania wody firmy Amiad dostarczają czystej wody dla przemysłu, gospodarstw domowych i farm w 70 krajach.
- 2) Firma Agtech opracowała produkt, który miesza się z pestycydami i herbicydami, aby zapobiec zanieczyszczeniu nimi wód gruntowych.
- 3) Roboty firmy Ecoppia oczyszczają z kurzu panele fotowoltaiczne, bez ingerencji człowieka lub wody.
- 4) System ArrowBio segreguje śmieci pobrane ze śmieciarek, a następnie rozdziela materiały organiczne i nieorganiczne. System segreguje ogromne ilości odpadów stałych, odzyskując surowce wtórne i zamieniając resztę w biogaz i kompost bogaty w składniki istotne dla rolnictwa.

Nawadnianie ziemi

Nawadnianie za pomocą plastikowych rurek zostało wynalezione w Izraelu. Zamiast jednak uwalniać wodę przez niewielkie otwory, które łatwo się blokują niewielkimi nawet cząsteczkami, w izraelskich systemach woda jest uwalniana z większych i dłuższych ciągów wykorzystujących prędkości do wypychania wody przez plastikowe emitery.

- 1) Urządzenia bezprzewodowe CommonSensor współpracują z funkcją systemu automatycznego nawadniania upraw tylko wtedy, gdy rośliny tego potrzebują.

- 2) Platforma uManage przekazuje plantatorom dane w czasie rzeczywistym umożliwiając podejmowanie najlepszych decyzji dla ich upraw. System pomógł rolnikom obniżyć zużycie wody o 30% i zużycie nawozów o 15%.
- 3) Aplikacja sieciowa App GreenIQ automatycznie dostosowuje nawadnianie i oświetlenie według prognoz pogodowych.
- 4) Netafim Smart Drip wykorzystuje system mikro-nawadniania, w którym woda powoli uwalnia się z rurek w postaci kropli, aby w ten sposób zapewnić precyzyjne nawadnianie upraw. Firma należąca do kibucu działa w 112 krajach z 13 czynnymi fabrykami na całym świecie.
- 5) Takadu dostarcza oprogramowanie do monitoringu zużycia wody na całym świecie. Produkt oferuje wykrywanie i kontrolę w czasie rzeczywistym nad zdarzeniami takimi jak wycieki, pęknięcia, naruszenia strefy i nieefektywności.
- 6) Desert Fishing. Lukratywny przemysł hodowli tropikalnych ryb powstał na pustyni Negew i stał się jednym z najlepszych miejsc do hodowli tropikalnych ryb i roślin morskich na eksport.

Energia dla Ziemi

- 1) Eternegy dostarcza 40% więcej energii ze słońca wykorzystując lekkie systemy śledzące jego położenie, oparte na zasadach kitesurfingu.
- 2) HydroSpin wytwarza energię elektryczną dla miejscowych systemów monitoringu wody wykorzystując przepływ samej wody.
- 3) Wind Tulip to efektywny, cichy i pozbawiony wibracji system turbiny wiatrowej zaprojektowany jako estetyczna rzeźba środowiskowa, produkujący czystą energię przy wietrze z dowolnego kierunku.

Na czele badań naukowych prowadzonych przez Izrael są odkrycia medyczne, które są codziennie stosowane u ludzi. Poniższa lista jest tylko krótką próbką wkładu naukowców z Izraela w ochronę zdrowia ludzkości.

Aplikacje medyczne

- 1) AirSonea to system osobistego monitoringu wykorzystujący specjalną aplikację i podłączone do niej urządzenie w celu umożliwienia osobom chorym na astmę dokonania samo diagnozy w domu i podróży.
- 2) WisePhone App zawiera przycisk S.O.S., który wysyła wiadomość do wcześniej zdefiniowanych kontaktów.

- 3) Aplikacja dla dzieci, którym brakuje umiejętności werbalnych, wysyła i odbiera wiadomości za pomocą urządzeń mobilnych wykorzystujących symbole graficzne.

Robotyka medyczna

- 1) ReWalk to bioniczny system wspomagający chodzenie; umożliwia osobom z porażeniem kończyn dolnych wyprostowanie się, chodzenie i wspinanie się po schodach.
- 2) Firma Mazor Robotics opracowała zrobotyzowany system kierowania wykorzystywany przy precyzyjnych zabiegach chirurgicznych na kręgosłupie, redukując jednocześnie ilość wykorzystywanego promieniowania.
- 3) SmartHand to zrobotyzowana proteza ręki, funkcjonująca jak prawdziwa, co pozwala pacjentom pisać na klawiaturze, grać na pianinie i wykonywać inne ruchy.

Ciało ludzkie, krew

- 1) Urządzenie Cheetah Medical Nicom to bezinwazyjne urządzenie, które wykrywa główną przyczynę zgonów w szpitalach, czyli sepsę. Wywołane nią zakażenia krwi powoduje rocznie ponad 200.000 zgonów w amerykańskich szpitalach. Dzięki wykorzystaniu tego urządzenia, śmiertelność może zostać zmniejszona nawet o 40%.
- 2) OrSense NBM-200 to bezinwazyjny system do ciągłego pomiaru poziomu hemoglobiny i innych parametrów krwi u potencjalnych dawców. Eliminuje nakłuwanie palca, konieczność posiadania innego sprzętu diagnostycznego i wytwarzanie biologicznie niebezpiecznych odpadów.
- 3) Rozdzielacze przepływu NeuroEndoGraft przekierowują przepływ krwi z tętniaka mózgu umożliwiając utworzenie się stałego skrzepu i eliminując ryzyko niebezpiecznego pęknięcia.

Kości i chrząstki

- 1) Implant Agili-C regeneruje chrząstkę szklistą, najczęściej występujący w organizmie typ chrząstki.
- 2) Implant Bonus Biogroup generuje nowe, zdrowe kości z komórek macierzystych.
- 3) Poduszki InSpace Baloon stosowane między dwiema stykającymi się kośćmi łagodzą ból i skracają proces rehabilitacji.

Serce

- 1) Mobilna aplikacja CathMaps dla chorych na serce gromadzi historyczne dane medyczne i w nagłym przypadku lokalizuje najbliższe laboratorium na świecie konieczne do wykonania potrzebnego zabiegu.
- 2) Helarium opracowało mobilną aplikację, która pozwala pacjentom po zabiegach na sercu wykonywać zapisy ciśnienia krwi, masy ciała i poziomu cukru we krwi.
- 3) Koszulka hWear to T-Shirt z wbudowanymi włóknami przewodzącymi, działającymi jak EKG i przesyłającymi stosowne dane na smartfon lekarza.

Widzenie

- 1) Bio-Retina to sztuczna siatkówka, którą można wszczepić do oka. Aktywowana przez okulary wyposażone w laserowe źródło energii, umożliwia przekształcanie światła na impulsy elektryczne stymulujące neurony.
- 2) Miniaturowy implant Express rewolucjonizuje sposób w jaki lekarze leczą jaskrę. Jaskra dotyka około 13% osób w wieku powyżej 60 lat.
- 3) Urządzenie OrCam wyposażone w kamerę jest pomocą dla osób niedowidzących. Można połączyć je z okularami, a następnie podłączyć do przenośnego komputera w kieszeni użytkownika. Urządzenie komunikuje się z użytkownikiem przez zestaw słuchawkowy, odczytując mu wszelkie teksty takie jak menu, znaki drogowe, etykiety spożywcze, gazety. Urządzenie rozpoznaje również twarze i monitoruje światła drogowe.

Rak

- 1) Biodegradowalny „balon” oddziela nowotwory od tkanki zdrowej, znacznie zmniejszając skutki uboczne radioterapii w leczeniu raka prostaty.
- 2) Urządzenie InSightec's ExAblate OR wykorzystuje obrazowanie rezonansem magnetycznym w celu naprowadzania wiązki ultradźwięków niszczącej guzy i torbiele w macicy bez konieczności operacji chirurgicznej.
- 3) IceSense3 pomaga lekarzom niszczyć łagodne przypadki nowotworów piersi przez zamrażanie ich. Minimalnie inwazyjna procedura USG skutecznie likwiduje również niewielkie guzy nowotworowe.

Cukrzyca

- 1) Dario diabetes to aplikacja mobilna i strona internetowa, podłączona do kieszonkowego zestawu monitorującego poziom glukozy we krwi. Dostęp do danych wraz z możliwością ich analizy mają pacjenci, lekarze i opiekunowie.
- 2) HelpAround to aplikacja, która pomaga diabetikom odszukać w swoim sąsiedztwie kogoś, kto akurat ma przy sobie tabletki glukozy, miernik lub dawki insuliny. Jest wyposażona w przycisk ratunkowy w przypadku śpiączki cukrzycowej lub ataku.
- 3) LIFEWATCH V to pierwszy na świecie smartfon medyczny, posiada wbudowane czujniki do analizy poziomu glukozy we krwi. Testery glukozy mogą być wkładane do czytnika w obudowie telefonu, a wyniki są automatycznie wysyłane do zdalnego serwera.

Choroba Parkinsona

- 1) Azilect, popularny lek w leczeniu objawów choroby Parkinsona, jest stosowany u pacjentów w 56 krajach.
- 2) Kierowane obrazowanie jest wykorzystywane do łagodzenia lub powstrzymania drżenia u pacjentów chorych na chorobę Parkinsona, bez środków farmakologicznych.
- 3) ExAblate Neuro firmy InSightec to bezinwazyjne leczenie drżenia z wykorzystaniem ultradźwięków naprowadzanych rezonansem magnetycznym.

Wirusy

- 1) Specjalnie przygotowane ubrania niszczą wirusy, bakterie i są odporne na ogień.
- 2) Vecoy Nanomedicines oferuje nowy sposób niszczenia wirusów, zachęcając je do atakowania fałszywych komórek. Technologiczna sztuczka sprawia, że wirus niszczy sam siebie. Dzięki temu można neutralizować zagrożenia chorób wirusowych, takich jak wirusowe zapalenie wątroby, Ebola, HIV, skutki ataku chemicznego i biologicznego.

Leczenie ran

- 1) Aid-Tec to inteligentny, samoprzylepny bandaż, wyposażony w kapsułkę która po skruszeniu

uwalnia na jego sterylną powierzchnię substancję leczniczą. Bandaż jest wodoodporny, wyposażony w środek zapobiegający zakrzepom, antybiotyk oraz środek przeciwgrzybiczy.

2) Trokar gordyjski to przyrząd stosowany w chirurgii laparoskopowej do wykonywania nacięć w celu wprowadzenia do ciała instrumentów medycznych, a następnie zasklepiających te nacięcia w chwili jego usuwania z ciała.

Pewnego dnia „żaden mieszkaniec nie powie: Jestem chory” (Izaj. 33:24). Zanim jednak nadejdzie ten czas, jesteśmy bardzo wdzięczni za setki odkryć medycznych, które pochodzą z Izraela. Często są one wynikiem współpracy z innymi krajami, dzięki czemu postęp w tej dziedzinie dociera na cały świat.

Pomoc dla świata

Małeńki naród Izraelski brał udział w licznych wysiłkach związanych z organizowaniem pomocy humanitarnej dla ofiar klęsk żywiołowych, chorób i ubóstwa. Izraelskie organizacje ratownicze są jednymi z pierwszych, które reagują na tragiczne wydarzenia, docierając do ofiar katastrof na całym świecie, niezależnie od polityki czy wyznawanej religii. Założyły one wiele szpitali polowych, wyposażonych w wykwalifikowany personel, dostarczyły tony żywności, środków medycznych i pomocy humanitarnej, wydały setki tysięcy dolarów na zapomogi.

Izrael dostarczył pomoc humanitarną dla ofiar takich katastrof jak: cyklony w Birmie, trzęsienia ziemi w Armenii, Gruzji, Turcji, Japonii, Peru, Chinach i na Haiti; szpitale polowe dla leczenia ofiar wirusa Ebola w Sierra Leone, Liberii i Gwinei; pomoc dla ofiar klęski głodu w Kenii; pomoc dla powodzian w Czechach, Pakistanie, Paragwaju, Serbii i Bośni; pomoc dla ofiar huraganu Katrina i Sandy w USA; szpitale dla trędowatych w Sudanie Południowym; pomoc dla ofiar zamachów terrorystycznych w Bostonie i Bombaju; pomoc dla ofiar tsunami w Azji Południowej, Tajlandii, Sri Lance, Cejlonie i Japonii; pomoc dla ofiar tajfunów na Filipinach; pomoc dla ofiar erupcji wulkanu w Kongo. Lista jest długa.

Pomoc humanitarna

W izraelskich szpitalach opieką zdrowotną otaczani są ranni mieszkańców Gazy i Palestyńczycy; bojownicy Hamasu, Arabowie z Jordanii, Arabii

Saudyjskiej i Iraku, a także imigranci z Afryki. Organizacja Uratuj Serce Dziecka zapewnia niezbędne operacje serca dla dzieci z Trzeciego Świata i krajów rozwijających się i otacza je opieką pediatryczną.

Pomoc Izraela dla Afryki obejmuje: opiekę zdrowotną, ekspertów ds. walki z malarią, szkolenia lekarzy i pielęgniarek, budowanie gabinetów ratunkowych w szpitalach, leczenie zakażeń HIV, chirurgię oka i wsparcie w zakresie Centrum Chorób Tropikalnych. W zakresie rolnictwa, pomoc ta obejmuje worki GrainPro, zaawansowane technologie hodowli ryb, szkolenia rolnicze. W dziedzinie biznesu pomoc ta obejmuje programy szkoleniowe i małe, mobilne systemy słoneczne do ładowania telefonów, światła lub innych urządzeń.

Pomoc w zakresie programów ratunkowych obejmuje pakiety pomocowe i programy szkoleniowe w aplikacjach mobilnych. W zakresie energii i działań w zakresie kanalizacji i dostaw wody pomoc obejmuje elektrownie słoneczne w Rwandzie, systemy toalet Paulee Cleantec, które nie zużywają wody i nie pozostawiają odpadów, energię słoneczną i wodę dostarczaną do szkół i klinik.

Dziesięciu mężów

„I przyjdzie wiele ludów i potężnych narodów, aby szukać Pana Zastępów w Jeruzalemie i przebłągać oblicze Pana. Tak mówi Pan Zastępów: Stanie się w owych dniach, że dziesięciu mężów ze wszystkich języków narodów odważy się i uchwyci się rąbka szaty jednego Judejczyka, mówiąc: Pójdziemy z wami, bo słyszeliśmy, że z wami jest Bóg” (Zach. 8:22-23).

Najlepsze wydarzenia są jeszcze przed nami, kiedy Bóg wybawi Izrael i będzie mu błogosławił w ramach królestwa Chrystusowego i Nowego Przymierza. Wtedy cały świat pozna, że Bóg jest z Izraelem. Wówczas wszyscy zapragną uczyć się i przestrzegać prawa Boga Izraela (Izaj. 2:1-4; Mich. 4:1-4). Jak wspaniała jest świadomość, że ten dzień nadjedzie już niedługo!

Antysemityzm a Izrael

Pan buduje Jeruzalem, zgromadza rozproszonych Izraela — Ps. 147:2.

W wrześniu 2014 roku, anty-Izraelskie i antysemickie protesty wybuchły w całej Europie. Premier Niemiec Angela Merkel zauważyła: „Dziś ani jedna żydowska instytucja [w Niemczech] nie może obejść się bez ochrony policji.” Konflikt arabsko-żydowski w Izraelu spowodował napięcie między muzułmanami a Żydami na całym świecie. Antysemickie przyspiewki i hasła towarzyszyły pro-palestyńskim protestom we Francji, Niemczech i Włoszech.

Magazyn Newsweek z dnia 30 lipca 2014 opublikował wiodący artykuł w numerze, pod tytułem składającym się z jednego słowa: Exodus. Europejscy Żydzi ponownie uciekali, zwłaszcza z Francji. W styczniu 2015 roku organizacja Mosty dla Pokoju poinformowała, że alija w Izraelu osiągnęła najwyższy poziom w ciągu ostatnich 10 lat, tj. 26.500 emigrantów. Fala imigracji z Francji w 2014 roku osiągnęła poziom 7000, ponad dwukrotnie większy niż w roku poprzednim. To był pierwszy rok, kiedy więcej Żydów przyjechało do Izraela z Francji niż z jakiegokolwiek innego kraju. Ilość Żydów uciekających z Ukrainy niemal się potroiła, z poziomu 2020 do 5840 w 2014 roku. Ilość emigrantów z Europy Zachodniej wzrosła o 88% a powracających z krajów byłego Związku Radzieckiego wzrosła o 50%.

Artykuł Newsweeka oparto na badaniu 53,100 dorosłych w 102 krajach i terytoriach przeprowadzonym przez organizację Anti-Defamation League (ADL), ADL Global100: indeks antysemityzmu. Wniosek: „Postawy antysemickie są trwałe i powszechne na całym świecie”. Około 26% badanych wykazało postawy głęboko antysemickie, co wskazuje, że na świecie mieszka około jednego miliarda ludzi wykazujących złą wolę wobec Żydów.

Inne ustalenia:

- 1) 26% respondentów przejawiało postawę antysemicką.
- 2) 54% respondentów nigdy nie słyszało o Holokauście.
- 3) Pierwszy stereotyp: „Żydzi są bardziej lojalni wobec Izraela niż wobec kraju, w którym żyją”.
- 4) Drugi stereotyp: „Żydzi mają zbyt dużo władzy w świecie biznesu”.

5) 74% ankietowanych nigdy nie spotkało Żyda, a mimo to jedna czwarta z nich przejawia postawę antysemicką.

6) 30% respondentów uważa, że Żydzi stanowią 1% do 10% ludności świata (rzeczywista wartość procentowa to 0,19%).

Profesor Sarah Feinberg z Georgetown University przeprowadziła forum „europejski judaizm w stanie obłąkania”. W trakcie dyskusji omawiano kwestię przypadków śmierci Palestyńczyków w czasie izraelskich konfliktów. Wspomniała o śmierci 160.000 cywilów w Syrii, w tym 1800 Palestyńczyków, co nie wywołało żadnego protestu przeciw Syrii w Europie. Feinberg ukuła termin „Is-realizacja” mówiąc, że „kwestia żydowska”, tj. zagadnienie, czy Żydzi w Europie za czasów Hitlera mieli prawo do istnienia, odradza się na nowo jako „kwestia izraelska”, tj. pytanie, czy Izrael ma prawo do istnienia?

Feinberg stwierdziła, że „intelektualna strona społeczeństwa”, które podnosiła najgłośniejszy głos sprzeciwu, okazała się sprzymierzeńcem z anarchistów, opozycjonistów wobec władzy, antyglobalistów i antyinstytucjonalistów, obwiniających Żydów za wszystko zło, jakie wydarzy się na Bliskim Wschodzie.

Bóg zainterweniuje

„W owym dniu uczynię z Jeruzalemu ciężki kamień dla wszystkich ludów. Każdy, kto go będzie podnosił, ciężko się zrani, gdy zbiorą się przeciwko niemu wszystkie narody ziemi” (Zach. 12:3).

Wielu Badaczy Pisma Świętego uważa, że ten werset znajduje dziś swe wypełnienie. Sojusznicy Izraela są krytykowani. Niewiele narodów chce dziś wspierać Izrael. Samo istnienie Izraela jest zagrożone. Dawni przyjaciele odwracają się od tego państwa. Najwyraźniej, w czasie ostatecznego kryzysu, Izrael będzie osamotniony, pozbawiony pomocy wojskowej ze strony innych państw. Mimo to, Bóg go wybawi (Joel 2:18-20, Ezech. 38:18-23, Zach. 14:3-9).

— Leonard Griehs—

Policzenie ludu

Wtedy wystąpił szatan przeciwko Izraelowi, pobudzwszy Dawida do tego, aby policzył Izraelitów — 1 Kron. 21:1.

Jaki był ciężki grzech króla Dawida, który spowodował ból wielu ludzi? Pierwszą myślą, jaka przychodzi do głowy jest to, że być może chodzi o historię Batszeby, kiedy to Dawid przyczynił się do śmierci jej męża, Uriasza. Dawid spowodował, że zginął on w walce, tylko po to, żeby Dawid mógł pojąć Batszebę za żonę. Ale Dawid popełnił inny wielki grzech, który spowodował śmierć 70.000 mężczyzn. 70.000! Historia ta związana jest z jedną szczególnie nieruchomością położoną w Jerozolimie.

Ta dramatyczna i wciągająca fabuła daje nam jeszcze większy wgląd w stan serca Dawida i uczy nas wielu ważnych lekcji. Są one istotne nie tylko dla chrześcijan, ale pewnego dnia staną się potrzebne wszystkim ludziom. Lekcja ta dotyczy tego, należy okazać czujność i pełną skruchę, gdy nie uda się nam osiągnąć Bożych standardów. Obejmuje ona również potrzebę zaufania Bogu w czasie prób i doświadczeń.

Policzenie ludu

Opis policzenia ludu znajduje się w 1 Kron. 21, a opis równoległy zawarty jest w 2 Sam. 24. Podczas panowania Dawida, Izrael stoczył wiele bitew z okolicznymi narodami. W pewnym momencie, Dawid nakazał przeprowadzenie spisu wojowników. Akcja ta miała być przeprowadzona wbrew radzie Joaba, dowódcy armii. Zamiast liczbom, Joab wierzył Bogu, że jest On w stanie obronić naród przed wrogami. Działanie Dawida nie spodobało się Bogu. Pan wysłał anioła śmierci, aby przeszedł przez ziemie Izraela i uśmiercił 70.000 mężczyzn (2 Sam. 24:15). Gdy anioł przybył Jerozolimy, aby kontynuować swe zadanie, Bóg zatrzymał jego rękę i powiedział: „Wystarczy” (2 Sam. 24:16).

Ciekawym aspektem tej historii jest to, że anioł przestał zabijać na klepisku Arawny,

Jebucejczyka. Dawid polecił zbudować ołtarz na klepisku, a całopalenie, jakie wówczas złożył, powstrzymało rękę anioła śmierci. Wiele lat później na tym właśnie miejscu miała zostać zbudowana Świątynia Salomona. Dziś klepisko to znane jest jako Wzgórze Świątynne w Jerozolimie. 1 Kron. 21:1-3 wspomina, że to Szatan (dosłownie „przeciwnik”), był tym, który zaproponował Dawidowi policzenie ludu. Szatan zna ludzi na tyle dobrze, by wiedzieć, jakie są ich słabości. W tym przypadku Bóg pozwolił Szatanowi kusić Dawida poprzez rozbudzenie w nim troski o to, że Izrael nie jest na tyle silny militarnie, aby stoczyć walkę ze swymi wrogami. Możliwe jest również i to, że Szatan wykorzystał dumę Dawida z posiadania tak licznej armii. Niezależnie od tego, jaka taktyka została wykorzystana w tej konkretnej sytuacji, Dawid wykazał brak całkowitego zaufania względem Boga.

Izrael przeszedł przez szereg walk z Ammonitami i Filistynami (1 Kron. 20). Być może Szatan odnosił się do zwycięstw Izraela, kiedy zasugerował Dawidowi policzenie zdolnych do walki mężczyzn. Nie mógł zniszczyć Izraela w walce, w związku z czym uciekł się do taktyki, jaką wykorzystał w innych przypadkach: starał się zaszkodzić im od środka. W ten sposób chciał rozgniewać Boga, który ukarałby swój naród i zniszczył go. Historia z Balaamem opisana w 4 Mojż. 31:16 jest tego przykładem. W obu przypadkach Bóg zareagował w przewidywalny sposób, zabijając Izraelitów. Szatan wykorzystał standardy Bożej sprawiedliwości, aby osiągnąć swój cel. W omawianej historii użył pychy Dawida albo jego strachu, aby wbić klin między Boga a Dawida (oraz Izrael).

Dlaczego policzenie ludu było grzechem?

Próbując zliczyć ludzi, Dawid nie opierał się na obietnicy Boga, że rozmnoży „Izraela

jak gwiazdy na niebie” (1 Kron. 27:23). Nie zaistniała żadna konkretna przyczyna, uzasadniająca policzenie ludu. Dawid nie otrzymał w tym względzie żadnego polecenia ze strony Boga. Dawid nie próbował również upewnić się co do woli Bożej; możemy więc przypuszczać, że jego motywacja była grzeszna.

Rada Joaba

Joab był wodzem armii Dawida, ale był również jego siostrzeńcem – synem Serui, siostry króla Dawida. Przykład Joaba jest pozytywny. Musimy zwracać uwagę na to, gdy ktoś wokół nas wyraźnie podąża złą drogą, nawet jeśli nie będzie słuchać biblijnych rad. Wszyscy powinniśmy być jak Joab, wzywając ludzi wokół nas do polegania na Bogu, a nie ulegania wobec strachu lub pychy (por. Przyp. 27:6).

Ponieważ król Dawid upierał się, aby przeprowadzić spis ludności, Joab przemierzył kraj licząc ludzi. Następnie wrócił do Jerozolimy i przekazał Dawidowi uzyskane liczby, pomijając pokolenie Beniamina i Lewiego.

Pominięcie Beniamina i Lewiego

Jest zrozumiałe, dlaczego kapłańskie pokolenie Lewiego nie zostało objęte spisem o charakterze wojskowym lub politycznym, ale dlaczego pominięto pokolenie Beniamina?

Wyjaśnienie zawarte jest w 1 Kron. 21:6: „Lecz Lewitów i Beniamitów nie doliczył do nich, gdyż rozkaz króla był dla Joaba ohydą”. Joab był takim przeciwnikiem liczenia ludu, że po prostu nie ukończył wymaganego od niego zadania.

Dawid w końcu zrozumiał, że uczynił źle. Opis z 1 Kron. 21:8 obejmuje jego słowa: „Zgrzeszyłem bardzo, iż uczyniłem tę rzecz; lecz teraz oddał grzech twojego sługi, gdyż bardzo nierozsądnie postąpiłem”. Niestety, Dawidowi zajęło prawie dziesięć miesięcy, aby zdać sobie sprawę z tego, że jego działania były grzeszne.

Bóg pozwolił Dawidowi wybrać sobie karę z trzech różnych opcji, o trzech różnych ramach czasowych, jakie przedstawił mu prorok Gad:

- (1) Trzy lata głodu [opis księgi Kronik wspomina o 3 latach, zaś księga Samuelowa o siedmiu

latach. Nr. Russell w R-4200 sugeruje, że hebrajska cyfra „3” jest bardzo podobna do „7” i w związku z tym jeden z tych dwóch zapisów jest błędny. Z kolei Septuaginta wspomina o trzech latach, przyp. red.],

- (2) Trzy miesiące uciekania przed wrogami,
- (3) Trzy dni zarazy od Boga; „kiedy anioł Pański będzie szerzył zagładę w obrębie wszystkich granic Izraela” (1 Kron. 21:12).

Dawid wybrał trzecią opcję, stwierdzając, że wolałby wpaść w ręce Pana, który jest bardziej miłosierny niż jego wrogowie, którzy w ten sposób tryumfowałiby za powodu nieszczęść Izraela. Decyzją tą dowiódł prawdziwego stanu swojego serca. Znamienne jest również i to, że wybrał tę opcję, która nie zapewniała żadnej ochrony dla niego jako dla króla.

Lekcje z historii Dawida

Jakie wnioski można wyciągnąć z reakcji Dawida wobec jego grzechu i wynikającej stąd kary?

- (1) Dawid pokornie wyznał swój grzech.
- (2) Modlił się żarliwie do Boga o przebaczenie.
- (3) Mimo, że kara nie miała wpływu na jego osobiste zdrowie, nie stał z boku czekając na koniec plagi. Był gotów wziąć całą odpowiedzialność na siebie, w związku z czym modlił się: „Oto ja zgrzeszyłem i ja zawiniłem, co zaś uczyniły te owce? Niechaj raczej twoja ręka dotknie mnie i dom mojego ojca” (2 Sam. 24:17).
- (4) Brał odpowiedzialność za swoje czyny.
- (5) Zdał się na łaskę Boga. Nie opierał się karze ani nie próbował usprawiedliwiać swoich działań. Posiadał serce Hioba, który kiedyś powiedział: „Oto, choćby mię i zabił, przecie w nim będę ufał” (Ijob. 13:15).

Konsekwencje dla Izraela

„Potem ponownie rozgorzał gniew Pana na Izraela, tak iż pobudził Dawida przeciwko nim, mówiąc: Nuże, policz Izraela i Jude!” (2 Sam. 24:1). Na pierwszy rzut oka może wydawać się niepokojące to, że naród musiał cierpieć z powodu jednego człowieka. Przypomina nam to o upadku ludzkości z powodu jednego człowieka, Adama. Jednak Bóg już wcześniej ostrzegł ludzi o niepożądanych

skutkach sprawowania władzy przez króla (1 Sam. 8:10-13).

Jednak wskazówka znajduje się w 2 Sam. 24:1, gdzie znajdziemy zapis, że gniew Boży „ponownie rozgorzał” przeciwko Izraelowi. Być może określenie „ponownie” jest nawiązaniem do 2 Sam. 21:1, kiedy to „za panowania Dawida nastąpił raz głód, który trwał trzy lata z rzędu; Dawid więc szukał wyroczni Pańskiej, a Pan rzekł: Na Saulu i na jego domu ciąży wina przelewu krwi, dlatego że wytracił Gibeonitów”. Ludzie nie byli niewinni i stale zapominali o Bożym kierownictwie. Mogło chodzić tu o bunt Absaloma (2 Sam. 15) i bunt Szeby, syna Bikiego (2 Sam. 20). Musimy założyć, że chociaż konkretne grzechy ludu nie zostały tu wyraźnie wspomniane, to jednak nie ma wątpliwości, że kara Boża była usprawiedliwiona.

Klepisko

Klepisko jest symbolem sądu i próby (por. na przykład Oz. 9:2 i Jer. 51:33). Ale klepisko to również miejsce, na którym można było składać ofiary dla Boga. Przykłady takich sytuacji mamy opisane w 4 Mojż. 15:20 i 18:27. Kościół jest opisany jako klepisko w Izaj. 21:10.

To łączy klepisko z miejscem składania ofiar dla Boga. Opis ten dobrze pasuje do szczególnej nieruchomości, która należała do Arawny. Król Dawid zakupił je i przeznaczył na miejsce składania ofiary i wielbienia Boga. W tym samym miejscu, na górze Moria, Bóg kiedyś przyprowadził Abrahama, aby tam złożył ofiarę z Izaaka (1 Mojż. 22:2). Wkrótce miała tam stanąć wielka Świątynia Salomona (2 Kron. 3:3). Wieki później, miał tam nauczać Jezus.

W opisie księgi Samuela (rozdział 24), jako właściciel klepiska wskazany jest Arawna. Z pochodzenia był Jebujejczykiem. Była to grupa etniczna zamieszkująca Jeruzalem w tamtym czasie. Księgi Kronik jego imię zapisały jako Ornan. „Najprawdopodobniej, Ornan było imieniem hebrajskim, zaś Arawna imieniem jakim posługiwali się Jebujejczycy lub Kananejczycy” (Jamieson, Faussett & Brown).

Dawid podniósł wzrok i zobaczył „anioła Pańskiego stojącego między ziemią a niebem z mieczem wydobytym w jego ręce wyciągniętej nad Jeruzalem” (1 Kron. 21:16). Plaga ta wywołała

wielki ból u Dawida (2 Sam. 24:17). Ornan i jego czterech synowie również zobaczyli anioła. W tej sytuacji, synowie ukryli się. Jednak Dawid i starsi stali na zewnątrz odziani w wory pokutne, okazując pełnię skruchy. Dawid błagał Boga, aby kara dotknęła jego samego, ponieważ to on ponosił odpowiedzialność, a nie lud.

Bóg zarządził przez proroka Gada, aby Dawid zbudował ołtarz na klepisku Ornana. Dawid okazał posłuszeństwo i powiedział Ornanowi, że musi kupić od niego to klepisko. Odpowiedź Ornana była bardzo szczodra: gotów był oddać Dawidowi klepisko za darmo, dodając jeszcze drewniane narzędzia, woły na całopalenie i pszenicę na ofiarę z pokarmów. Jednak Dawid nalegał, że chce kupić pole za jego pełną cenę. Nie zamierzał składać ofiar całopalnych bez ponoszenia jakichkolwiek kosztów ze swojej strony. To przypomina nam, że ofiara okupu Jezusa było zupełna, drogocenna i kosztowna. Ta ofiara miała ostatecznie zakończyć rządy śmierci na całym grzesznym świecie. Każdy grzech ma zawsze większe, niezamierzone konsekwencje. Decyzja Dawida o policzeniu ludzi spowodowała śmierć i smutek dla niezliczonych rodzin, bezpowrotnie niszcząc pokolenia, jakie jeszcze mogły się pojawić. Przy tak głębokich konsekwencjach dla Izraela, nie jest zaskakującym fakt, że pojednanie i przebaczenie odbyło się dokładnie tam, gdzie wiele lat wcześniej miały miejsce wydarzenia z udziałem Abrahama i Izaaka, symbolizujące złożenie okupu.

Dawid zbudował tam ołtarz, złożył ofiary całopalne i spokojne, wzywając Boga Jahwe. Bóg odpowiedział zsyłając ogień i paląc ofiarę całopalną (1 Kron. 21:26).

Pismo Święte wskazuje, że ofiary całopalne nawiązują do okupu. Przykładowo, ofiara poranna i wieczorna składane były odpowiednio o godzinie 9:00 i 15:00. Odpowiada to okresowi, kiedy Jezus był na krzyżu. Kiedy Izraelita przynosił ofiarę całopalną, był to wyraz uznania jakie ktoś miał dla okupu. Ofiara całopalna zawsze była układana bezpośrednio na drewnie, które jest obrazem krzyża. Kiedy ktoś składał ofiarę spokojną, to zawsze układało się ją na wierzchu już płonącej ofiary całopalnej. To wskazuje na fakt, że podstawą każdego pokoju z Bogiem jest okup. Taki był również sposób postępowania, jaki Bóg zalecił Dawidowi w celu przywrócenia jego relacji z Bogiem.

„Zapłacił więc Dawid Ornanowi za to miejsce sześćset sykli złotem” (1 Kron. 21:25). Być może cena ta wskazuje na pojednanie za 6000 lat grzechu i śmierci.

Bóg polecił aniołowi, aby powstrzymał się od dalszego zabijania. Jerozolima została uratowana dzięki łasce Bożej! Ale miłosierdzie wymaga ofiary, tak wówczas jak i teraz.

Lokalizacja świątyni

W tamtym czasie ofiary były składane w Przybytku, który był w Gibeonie, około osiem mil na północny zachód od Jerozolimy. Ale w 1 Kronik 22:1 mamy zapis deklaracji złożonej przez Dawida: „Tutaj będzie świątynia Pana, Boga, i tu ołtarz całopalenia dla Izraela”. Potem rozpoczął przygotowania do budowy Świątyni, którą w ostatecznym rozrachunku wystawił Salomon. W ten sposób ten niesamowity opis dobiega końca. Dowiedzieliśmy się z niego w jaki sposób wybrane zostało miejsce na budowę Świątyni. To było miejsce święte dla wielu pokoleń, nawet do dnia dzisiejszego. Być może w czasie Królestwa Bożego będzie się tam znajdować szczególne miejsce poświęcone nauce i refleksji. Wielu wierzy, że Świątynia zostanie odbudowana w tym samym miejscu. Opis tego doświadczenia jest dla nas źródłem większego uznania dla Dawida, kiedy podniósł się ze swoich grzechów i błędów. Spowodowały one poważne konsekwencje dla wszystkich tych, którzy było wokół

niego. Płyne stąd dla nas nauka, że musimy stale mieć się na baczności, aby badać nasze najgłębsze motywy i szybko prosić o przebaczenie, kiedy tylko motywy te staną się wątpliwe. Musimy utrzymywać nasze sumienia w stanie wrażliwości na delikatne sugestie ze strony naszych braci, którzy mogą wyraźniej dostrzegać pewne okoliczności niż my sami. Dowiedzieliśmy się, że pokuta za grzech nie powoduje automatycznego uniknięcia konsekwencji grzechu. Zobaczyliśmy, jak Jerozolima została ocalona i czekamy na dzień, kiedy to umiłowane miasto stanie się centrum chwalebного Królestwa Bożego. „I pójdzie wiele ludów, mówiąc: Pójdźmy w pielgrzymce na górę Pana, do świątyni Boga Jakuba, i będzie nas uczył dróg swoich, abyśmy mogli chodzić jego ścieżkami, gdyż z Syjonu wyjdzie zakon, a słowo Pana z Jeruzalemu” (Izaj. 2:3).

Możemy również założyć, że doświadczenie to pomoże Dawidowi lepiej pełnić funkcję jednego ze Starożytnych Świętych. Być może będzie on kiedyś doradzał zmartwychwstałym przywódcom tego świata, kiedy ci będą uczyć się przewycięzania ślepej ambicji i polegania na samym sobie. Będą oni musieli przekonać się, że poleganie na Jahwe i Jego najwyższych standardach jest rzeczą niezwykle ważną.

Wreszcie i przede wszystkim, ta lekcja uczy nas, aby okazywać pełne zaufanie do Boga, a nie liczyć na nasze własne umiejętności i zasoby. Bądźmy w stanie powiedzieć w naszych sercach: „Jego łaska jest dla mnie wystarczająca”.

Lekcje ze Świątyni Salomona

Czy nie wiecie, że świątynią Bożą jesteście i że Duch Boży mieszka w was? — 1 Kor. 3:16.

Historia Izraela zawiera w sobie wiele wspaniałych lekcji przydatnych dla Nowego Stworzenia. Świątynia Salomona jest przykładem tego, jak Bóg używał starożytnego narodu Izraela jako wskazówki na znacznie większe i wspanialsze rzeczy. Świątynia była jedną z najpiękniejszych budowli w czasach starożytnych. Materiały na jej budowę zgromadził sam król Dawid. Plany budowlane dla tej świętej struktury najprawdopodobniej dostarczył sam Bóg.

Świątynia w nauczaniu św. Pawła

Apostoł Paweł chciał, abyśmy zdawali sobie sprawę z symboliki świątyni (1 Kor. 3:17, Efezj. 2:21). Napisał wyraźnie, że przedstawia ona Kościół. W czasach apostoła Pawła, świątynią, która mogła przychodzić mu na myśl, była świątynia Heroda. Jednak świątynia ta zbudowana została na długo po świątyni Salomona i jako taka nie była traktowana z tą samą powagą w Pismach Hebrajskich.

Opis świątyni Salomona

Istnieją dwa główne opisy biblijne, które relacjonują nam wygląd świątyni Salomona. Są nimi 1 Król. 5 do 8 i 2 Kron. 2 do 7. Szczegóły tam opisane są zdumiewające, jednak z punktu widzenia architektonicznego, są one niewystarczające do przeprowadzenia kompleksowej rekonstrukcji świątyni. Fakt, że naukowcy i architekci oferują nam szeroki wybór takich rekonstrukcji sugeruje, że nie posiadają wystarczających szczegółów, aby ją dokładnie i jednoznacznie wykonać. Jednak podane opisy są wystarczające dla przekazania ważnych lekcji dla Nowego Stworzenia.

Dla Izraela istniały dwa miejsca, gdzie mieszkał Pan: przybytek i świątynia. Oto kilka podstawowych spostrzeżeń na ich temat:

- (1) starożytny przybytek przedstawiał tymczasowe lub przejściowe mieszkanie Jahwe, skąd rozmawiał On z Izraelem. Świątynia natomiast przedstawia Jego ostateczne i trwałe mieszkanie, wraz z duchową rodziną.
- (2) Obie struktury przedstawiają Kościół w jego dwóch stanach.
  - (a) Przybytek pokazuje Kościół w jego obecnym stanie, w ciele, w stanie spółnienia z ducha, posiadającym „skarby” Nowego Stworzenia w naczyniach glinianych (2 Kor. 4:7, 5:17).
  - (b) Świątynia pokazuje przyszły stan Kościoła narodzonego z ducha, kiedy już uzyska on ciało duchowe i boską naturę (1 Kor. 13:10, 2 Piotra 1:4). (R-1237 – „Skromny przybytek, którego chwała była w całości zakryta, przedstawiał obecność Boga wśród swego ludu w obecnym czasie, podczas gdy wspaniała świątynia przedstawiała Kościół w chwale w czasie tysiącletniego królowania Chrystusa”).

„A gdy Dawid zamieszkał w swoim domu, rzekł do proroka Natana: Oto ja mieszkam w domu z drzewa cedrowego, a Skrzynia Przymierza Pańskiego pod zasłonami. Wtedy odpowiedział Natan Dawidowi; Wszystko, co masz w sercu swoim, uczyn, gdyż Bóg jest z tobą.

Lecz jeszcze tej samej nocy doszło Natana słowo Boga tej treści: Idź i powiedz Dawidowi, słudze memu: Tak mówi Pan: Nie ty zbudujesz mi dom, abym w nim mieszkał, gdyż nie mieszkałem w świątyni od dnia, kiedy wyprowadziłem Izraela, aż do dnia dzisiejszego, ale przechodziłem z namiotu do namiotu i z przybytku do przybytku. (...)

Wyznaczę też miejsce ludowi memu, Izraelowi, i zaszczipię go, i będzie tam bezpiecznie mieszkał, i nie będzie już niepokojo-ny, i nie będą go już gnębić nikczemnicy jak poprzednio, odkąd wyznaczyłem sędziów nad moim ludem, nad Izraelem, i upokorzę wszystkich twoich nieprzyjaciół. Zwiastuję ci też, że

Pan zbuduje ci dom. (...) On zbuduje mi świątynię, Ja zaś utwierdzę jego tron na wieki. (...) Zgodnie ze wszystkimi tymi słowy i zgodnie z całym tym widzeniem przemówił Natan do Dawida” (1 Kron. 17:1-5,9-10,12,15).

Kwestie kluczowe

(1) Dawid nie otrzymał zgody na budowę świątyni. (2) Pan kiedyś ostatecznie osadzi Izrael, tak, aby już nigdy więcej nie był przenoszony w inne miejsce. (3) Pan miał zbudować Dawidowi dom. (4) Nasienie Dawida, jego syn, miał zbudować świątynię. (5) Nasienie Dawida miało na trwałe otrzymać jego tron.

Naturalnym pytaniem, jakie przychodzi na myśl, to dlaczego Dawid nie mógł zbudować świątyni? Odpowiedź na nie pochodzi od samego Jahwe. „Lecz Bóg rzekł do mnie: Nie ty będziesz budował świątynię dla imienia mego, gdyż byłeś wojownikiem i przelałeś krew” (1 Kron. 28:3).

Ponieważ panowanie Dawida wiązało się z prowadzeniem wojen i przelewaniem krwi, nie mógł zbudować świątyni. Świątynia miała być związana z pokojem, a nie z wojną. Pokazane to zostało dobitnie w następującym fragmencie, który kontrastuje działania wojenne za czasów panowania Dawida z pokojem charakteryzującym panowanie Salomona.

„I przemówił Dawid do Salomona: Synu mój, ja zamierzałem zbudować świątynię dla imienia Pana, Boga mojego, lecz doszło mnie słowo Pana tej treści: Wiele krwi przelałeś i wielkie wojny prowadziłeś, nie możesz więc zbudować świątyni dla imienia mego, gdyż wiele krwi wylałeś na ziemię przede mną; ale oto narodzi ci się syn, on będzie mężem spokoju, i Ja sprawię, że dozna spokoju od wszystkich swoich nieprzyjaciół wokoło; imię jego będzie Salomon i za jego czasów dam pokój i wytchnienie Izraelowi. On zbuduje świątynię dla imienia mojego, on też będzie mi synem, a Ja będę mu ojcem, i utwierdzę tron jego królestwa nad Izraelem na wieki. Teraz więc, synu mój, niechaj Pan będzie z tobą, aby ci się dobrze powodziło i abyś zbudował świątynię Pana, Boga twego, jak o tobie zapowiedział” (1 Kron. 22:7-11).

Nauka z przykładu Dawida i Salomona

Kontrast między panowaniem Dawida, a Salomona ma wspaniałe przełożenie na sferę symboliczną. Panowania króla Dawida wskazuje na Wiek Ewangelii, ponieważ tak jak Dawid:

- a) Kościół jest w stanie wojny ze światem, ciałem i szatanem,
- b) Kościół nie ma jeszcze pokoju,
- c) Wiek Ewangelii jest wiekiem sprawowania ofiar – krew jest przelewana. Panowanie króla Salomona jest obrazem na Tysiąclecie, ponieważ tak jak Salomon:
  - a) Kościół będzie wówczas w chwale, spokoju i stanie odpoczynienia,
  - b) Na świat spłyną błogosławieństwa, jako wynik panowania Jezusa i Kościoła,
  - c) Świat będzie podziwiał nowych władców (Chrystus – Królowie i Kapłani),
  - d) Imię Salomon oznacza „pokój”, tak jak tysiącletnie panowanie przyniesie pokój na świecie (por. R1910).

Materiały i pracownicy

Zebranie materiału do budowy świątyni zostało dokonane przed rozpoczęciem panowania przez Salomona. To ilustruje zasadę, że przygotowanie Kościoła następuje przed jego chwalebnym panowaniem!

Co ciekawe, w pracach przygotowawczych nad świątynią brali udział nie-Izraelici, czyli przedstawiciele obcych narodów. „Potem nakazał Dawid zebrać cudzoziemców, którzy byli w ziemi izraelskiej, i wyznaczył kamieniarzy do obróbki kamieni ciosanych na budowę świątyni Bożej” (1 Kron. 22:2).

Udział w budowie świątyni osób spoza narodu izraelskiego sugeruje, że świat odgrywa znaczącą rolę w przygotowaniu Kościoła. Osoby z tego świata są źródłem trudnych doświadczeń. Te doświadczenia kształtują charakter członków Kościoła, dają możliwość wykazania się wiarą, lojalnością i miłością do Ojca niebieskiego. Gdy uświadomimy sobie, że Jezus, pozafiguralny Dawid, zgromadził precyzyjnie dobraną grupę „cudzoziemców”, aby pomóc nam w kształtowaniu charakteru

na wzór Jego własnego, wówczas świadomość ta powinna nam pomóc docenić wartość tych doświadczeń. Ich nienawiść, wrogość, a nawet okrucieństwo; wszystko to zostało przewidziane dla rozwoju świątych. Zasada ta jest pokazana w następujących wersetach: „Nie dziwcie się, bracia, jeżeli was świat nienawidzi” (1 Jana 3:13); „Najmilsi! Nie dziwcie się, jakby was coś niezwykłego spotkało, gdy was pali ogień, który służy doświadczeniu waszemu, ale w tej mierze, jak jesteście uczestnikami cierpień Chrystusowych, radujcie się, abyście i podczas objawienia chwały Jego radowali się i weselili” (1 Piotra 4:12-13).

„Naśladowcy Pana są powołani, aby cierpieć dla sprawiedliwości, nie dlatego, że jest to rzeczą logiczną i właściwą, lecz dlatego, że Pan chcąc doświadczyć, wypróbować i wypolerować, dopuszcza działanie złych i przeciwnych wpływów, które prześladowają i sprzeciwiają się Jego ‘członkom’, a tym samym służą Jego celowi w przygotowywaniu wybranych do przyszłego dzieła. W taki to sposób prześladowcy Ciała, tak jak kiedyś prześladowcy Głowy, współdziałają w wypełnieniu Boskiego planu, chociaż o tym wcale nie wiedzą” (Reprint 4813). W 2 Kron. 2:16,17 mamy wskazane, że przy budowie świątyni pracowało 153.600 cudzoziemców. Wśród nich było siedemdziesiąt tysięcy tragarzy, osiemdziesiąt tysięcy kamieniarzy w górskich kamieniołomach, oraz trzy tysiące sześciuset nadzorców, którzy doglądali pracę ludzi. Być może w tych liczbach ukryta jest dalsza nauka związana z tym przedmiotem.

Przygotowanie kamieni

Jak chodzi o przygotowanie kamieni do budowy świątyni, to w 1 Król. 6:7 czytamy na ten temat interesujący fragment: „Świątynię zaś budowano z kamieni gotowych, przyciosanych już w kamieniołomach, tak iż w czasie budowy w świątyni nie było słychać w niej młotów czy siekier, w ogóle żadnego narzędzia żelaznego”.

Wynika stąd wniosek, że skoro każdy członek Kościoła przechodzi „poza zasłonę”, to konieczne jest jego wcześniejsze przygotowanie do odpowiadającego mu miejsca w klasie świątyni. Każda osoba otrzyma do wykonania pracę, jaka odzwierciedlać będzie to przygotowanie.

Dwie kolumny

1 Król. 7:15-22 zawiera opis pewnego szczególnego elementu świątyni. Gdy ktoś zbliżał się do świątyni od przodu, widział dwa wielkie filary, po jednym z każdej strony wejścia do świątyni. Co ciekawe, filary te otrzymały imiona! Kolumna z prawej strony (patrzac na świątynię od frontu) została nazwana Jachin, a kolumna z lewej strony została nazwana Boaz.

Ponieważ świątynia przedstawia Chrystusa w chwale podczas Wieku Tysiąclecia, możemy przypuszczać, że te widoczne kolumny wyobrażają pewien aspekt jego misji w czasie Królestwa. Wydaje się rozsądne, że te dwa filary przedstawiają pewne cechy Chrystusa widziane z perspektywy ludzkości. Ani Jezus, ani Kościół nie będą wówczas widoczni dla świata, ale będą widziani w sensie postrzegania psychicznego. Jednak świat będzie pamiętał o świątych, którzy kiedyś mieszkali wraz ludźmi na ziemi.

Interpretację tę może potwierdzać fakt, że owe dwie kolumny zostały wykonane z miedzi (wyraz błędnie przetłumaczony jako brąz), zaś miedź w Piśmie Świętym jest symbolem doskonałego człowieczeństwa. Świat uświadomi sobie, że święci byli obdarzeni pewnego rodzaju zaszczytem nawet będąc w ciele. Z punktu widzenia Bożego byli doskonali, usprawiedliwieni przez krew Chrystusa. Głowice kolumn (zdobione szczyty) były wykonane na kształt lilii oraz przybrane wyrzeźbionymi jabłkami granatu. Jabłka granatu oznaczają, że Bóg uznawał członków Kościoła za przynoszących owoce zaś lilie wskazują na piękno i miłą woń ich charakterów.

Kolumny te stały po obu stronach wejścia do świątyni. Przypominają one o treści Psalmu 87: „Bramy Syjonu, miłuje Pan Bardziej niż wszystkie siedziby Jakuba, chwalebne rzeczy mówi się o tobie, miasto Boże. Sela. (...) A o Syjonie mówić się będzie: Wszyscy co do jednego w nim się urodzili, a On, Najwyższy, utwierdzi go. Pan zapisze w księdze ludów: Oni się tu urodzili. Sela.” (Ps. 87:2-3,5-6). Być może sformułowanie „bramy Syjonu” odnosi się do pozycji, jaką te dwa „filary” zajmowały przy wejściu do świątyni! Z proroczego punktu widzenia może to wskazywać na to, jak Chrystus był filarami siły, żyjąc w ciele, a następnie stając się częścią pozafiguralnej świątyni, przez którą świat będzie oddawać cześć Bogu!

„I usłyszałem donośny głos z tronu mówiący: Otoprzybytek Bogamiędzyludźmi! I będzie mieszkał z nimi, a oni będą ludem jego, a sam Bóg będzie z nimi” (Obj. 21:3).

Znaczenie imienia

Badacze Pisma Świętego często zwracają uwagę na lekcje związane z imionami w Biblii i podobnie jest w tym przypadku. Imię Jachin oznacza „On pewnie ustanowi”. Imię Boaz oznacza „w sile”. Oba imiona odnoszą się do królewskiej linii Jezusa. Boaz był przodkiem wszystkich królów judzkich. Imię Jachin sugeruje istnienie obietnicy, że ród królewski będzie utrwalony na zawsze. Co więcej, istnieje pewien ciekawy szczegół związany z ustawieniem filarów po obu stronach świątyni. Odczytanie imion Jachin i Boaz z jednoczesnym uwzględnieniem świątyni pośrodku, układa się w zdanie o brzmieniu: „On (Bóg) pewnie ustanowi – świątynię – w sile”. Jest to piękna obietnica, że klasa świątyni została przewidziana przez Boga i zostanie obdarzona pełną mocą i władzą.

Poświęcenie świątyni

W 1 Król. 8:62-64 znajdziemy opis poświęcenia świątyni. Ofiary składał wówczas sam król Salomon. To niezwykle szczegół, ponieważ tylko kapłani byli upoważnieni do składania ofiar (wiele lat później król Uzzjasz próbował palić kadzidło w świątyni, za co został ukarany trądem do końca swego życia; 2 Kron. 26:16-19). Mimo to, król Salomon złożył ofiary spokojne i całopalenia. Wydaje się, że zachowanie to miało pełną aprobatę ze strony Boga. To wyjątkowe zdarzenie ma swój sens z proroczego punktu widzenia. Salomon reprezentuje Jezusa i Kościół w chwale. Wynika z tego, że Jezus i Kościół będą przyjmować ofiary od ludzi w czasie

Królestwa. W tym przypadku Salomon stał się odpowiednikiem Melchizedeka, króla-kapłana. Ofiary spokojne były składane w połączeniu z zawieraniem przymierza lub składaniem ślubów (3 Mojż. 9:18-21, Cienie Przybytku, str. 81-82, 98). Oznacza to, że czynne będzie wówczas Nowe Przymierze.

Interesujące jest jednak to, że Salomon nie składał ofiar za grzech! To również jest całkowicie zgodne z pozaobrazem. Czas na składanie ofiar za grzech będzie wówczas należał do przeszłości. Ofiary za grzech zostaną złożone i przyjęte przed uwielbieniem wielkiego, pozafiguralnego „Salomona”. Całopalenia, ofiary z pokarmów i ofiary spokojne złożone przez Salomona, były ofiarami dobrowolnymi. Przedstawiają one ludzi, którzy będą ofiarowywać samych siebie Bogu Jahwe, za pośrednictwem Chrystusa.

„W przyszłym wieku będzie także istniało poświęcenie. Ze względu na zmieniony rząd świata nie będzie to już jednak poświęcenie na śmierć, takie jak obecnie, ale wprost przeciwnie – poświęcenie ku żywotowi, ponieważ wraz z zakończeniem panowania złego ustanie ból, smutek i śmierć dla wszystkich, oprócz czyniących zło. Poświęcenie musi być dobrowolnym oddaniem czyichś dóbr, co zostało przedstawione w niektórych ofiarach po Dniu Pojednania” (Cienie Przybytku, str. 94).

Świątynia jest pięknym typem chwalebego dzieła błogosławienia świata, jakie zrealizowane zostanie przez uświęconą grupę osób, które zostały poddane „obróbce” i „wygładzaniu” przez doświadczenia w tym życiu. Będą oni właściwie przygotowani do działania jako narzędzia, za pomocą których ludzie nauczą się oddawać należną cześć Bogu. Udział w powołaniu do tej klasy ludzi jest wielkim przywilejem. Tym bardziej zatem starajmy się okazać wiernymi.

— David Stein —

Pod Bożą czujną opieką

Żrenica Jego oka

Gdyż działem Pana jest lud jego, Jakub wyznaczonym mu dziedzictwem. Znalazł go w ziemi pustynnej i w bezludnym zawodzeniu pustyni. Otoczył go, doglądał go, strzegł go jak żrenicy oka — 5 Mojż. 32:9-10.

Wyrażenie „żrenica Jego oka” można spotkać w kilku miejscach w Piśmie Świętym. Jest to ujmujące sformułowanie użyte przez Boga dla opisania Jego miłości i opieki nad ludem wybranym. Bóg użył tego opisu, ponieważ oko jest niezwykle cennym organem i potrzebuje szczególnej ochrony.

Jeśli chodzi o wyrażenie „żrenica oka”, Adam Clarke napisał: „Nic nie może lepiej wyrazić siły i delikatności tego wyrażenia. Tak jak każdy człowiek otacza troską swoje oczy i dba o ich bezpieczeństwo, tak Bóg zabiega o dobro swego ludu. Jakże wspaniała jest to łaska!”

Od samego początku swojego istnienia naród Izraela zajmował szczególne miejsce w Bożym sercu. Bóg był ich nauczycielem sprawiedliwości i obrońcą za pośrednictwem Prawa i Proroków. Bóg nawet opisał Izrael jako swoje własne dziedzictwo (werset 9). Traktowanie Izraela w kategoriach Bożego dziedzictwa wiele mówi o Bożym zamiarze wykorzystania tego ludu w szczególny sposób, to jest aby za jego pośrednictwem objąć błogosławieństwem wszystkie narody, przez obietnicę daną Abrahamowi.

Przestrzeżenie Zakonu

Wyrażenie to pojawia się ponownie w Księdze Przypowieści 7:2-4: „Strzeż moich przykazań, a będziesz żył, strzeż mojego wskazania jak swej żrenicy! Przywiąż je do swoich palców i wypisz je na tablicy swojego serca! Mów do mądrości: Jesteś moją siostrą, a rozum nazwij przyjacielem”.

Jest to napomnienie skierowane do Izraela, aby traktował przymierze Zakonu jak żrenicę swego oka. Innymi słowy, prawo Boże powinno być dla nich skarbem. Powinni przestrzegać go i traktować jak świętość. Zakon miał być dla nich czymś cennym, co należało przechowywać na przestrzeni lat.

Polecenie przywiązania Zakonu do palców można interpretować w kontekście popularnego dziś powiedzenia, aby „mieć coś pod ręką”. Innymi słowy, Zakon miał być w pogotowiu. Należało żyć według jego wymogów i wprowadzać go w praktykę. Istotą tego napomnienia było to, aby Izraelici zapisali wymogi tego prawa w swoich sercach. Powinni być z nim emocjonalnie związani, kochać jego zasady, tak jak zostało to wyrażone przez proroka Jeremiasza i proroczono o Jezusie. „Ilekcroć pojawiały się twoje słowa, pochłaniałem je; twoje słowo było mi rozkoszą i radością mojego serca, gdyż twoim imieniem jestem nazwany, Panie, Boże Zastępów” (Jer. 15: 16). „Pragnę czynić wolę twoją, Boże mój, a zakon twój jest we wnętrzu moim” (Ps. 40:9).

W tych słowach widzimy zasadę, którą my, jako chrześcijanie, możemy wziąć sobie do serca. Powinniśmy kochać prawdę i żyć według standardów, jakie są z nią związane. Jeśli będziemy postrzegać zasady rządzące Nowym Stworzeniem po prostu jako reguły, według których musimy postępować, to nie będziemy zapisywać ich w naszych sercach. Nie będziemy strzec ich jak żrenicy naszego oka. Nie będziemy ich cenić ani wiązać do naszych palców. Aby cenić zasady prawdy w sposób, jak tego wymaga Bóg, musimy je kochać i cenić, a nie tylko wypełniać.

Modlitwa Dawida

W szczerzej modlitwie do Boga, Dawid powiedział: „Strzeż mnie jak żrenicy oka, ukryj mnie w cieniu swych skrzydeł przed bezbożnymi, którzy mnie gnębią, nieprzyjaciółmi, którzy mnie zawzięcie osaczają” (Ps. 17:8-9).

Dawid prosił Boga o ochronę przed wrogami. Jako wojownik, Król Dawid był nieustannie atakowany, więc szukał opieki Bożej. Dawid był na tyle mądry, że rozumiał potrzebę obecności Boga w swoim życiu. Nauczył się tej lekcji bardzo wcześnie w swoim życiu.

Br. Russell również zwrócił na to uwagę, pisząc: „Każdą bitwą jaką staczamy i każde zwycięstwo które odnosimy dzięki wierze w Boga, rozwija naszą siłę konieczną do zniesienia przyszłych konfliktów” (Reprint 1902). Przykładem może być Dawid, który wspominał poprzednie przypadki kiedy to Bóg obronił go przed wrogami, aby następnie wykorzystać te wspomnienia, aby wzmocnić swą wiarę w bieżących problemach. Na przykładzie takiego podejścia widzimy, że wiara jest zbudowana na wierze. Dotychczasowe doświadczenia są niezbędne w celu uzyskania siły potrzebnej do pokonania bieżących trudności. Dawid wykonał to, co do niego należało, ufając Bogu. Bóg wywiązał się ze swojej części zobowiązania zapewniając wymaganą ochronę zarówno Dawidowi, jak i całemu Izraelowi.

Czas pokuty

„Wołaj głośno do Pana, jęcz, córko Syjońska! Wylewaj łzy jak strumień we dnie i w nocy! Nie pozwalaj sobie na wytchnienie niech nie odpoczywa twoja żrenica!” (Treny 2:18).

Księga trenów to opis rozpaczki proroka Jeremiasza z powodu spustoszenia Jerozolimy w czasie niewoli babilońskiej. Jeremiasz kochał Izrael tak bardzo, że gdy naród ten dotykał ucisk i trudności, rozpaczał nad tym. Pragnął, aby Bóg błogosławił Izraelowi, dlatego starał się zreformować ich serca. Niestety, powszechna reforma tego narodu nie była czymś, co stało się za jego życia. Gdy Jeremiasz pisał „wylewaj łzy jak strumień we dnie i w nocy”, płakał nad zniszczeniem Jerozolimy.

W wersecie 18 prorok napisał z kolei: „niech nie odpoczywa twoja żrenica”. Wyrażenie to ma inne znaczenie niż pozostałe przykłady użycia słowa „żrenica”. Jeremiasz mówił do ludu: „nie pozwólcie, aby wasze oczy przestały ronić łzy z powodu spustoszenia Izraela”. Przekład The New American Standard Version oddaje ten wers w następujący sposób: „Niech twoje oczy nie mają odpoczynku”. A zatem, w tym przypadku nie jest obraz wskazujący na Bożą ochronę lub miejsce Izraela w Bożym sercu. Jest to obraz smutku, jaki powinien obejmować Izrael z powodu ich losu. Niewola babilońska była czasem wielkiej żałoby dla całego Izraela.

Dotykać żrenicy Jego oka

Ostatnie wystąpienie frazy „żrenica oka” znajdziemy w Zach. 2:12. „Gdyż tak mówi Pan Zastępów, którego chwała mnie posłała, o narodach, które was złupiły, że kto was dotyka, dotyka żrenicy mojego oka”. Te słowa zostały napisane po powrocie Izraela z niewoli babilońskiej. Asyryjczycy i Babilończycy byli narzędziami, których Bóg użył dla karania Izraela. Jednak narody te okazały się być szczególnie okrutne i motywowane złymi intencjami. W związku z tym Bóg podjął decyzję, że one również będą ukarane za całe zło, jakie wyrządziły Jego ludowi. Dotknęły się żrenicy Bożego oka, w wyniku czego musiały ponieść określone konsekwencje.

Historia to potwierdza. Asyria, która przeżyła dziesięć północnych plemion Izraela, doznała zniszczenia Niniwy, swej stolicy. Następnie straciła panowanie nad Babilonem. Babilończycy, którzy zniszczyli świątynię Jahwe i wprowadzili do niewoli królestwo Judy, zostali z kolei pokonani przez Medów i Persów.

W czasach swego pierwszego przyjścia, Jezus tak jak Jeremiasz, płakał nad doświadczeniami, jakie miały przyjść na Izrael. On zdawał sobie sprawę z tego, że nadchodząca kara będzie znacznie większa niż w czasach Jeremiasza. Przez 1845 lat Jego rodacy mieli być rozproszeni po całym świecie. Mieli doświadczyć okresu braku łaski Bożej, który miał być nieporównywalny z jakimkolwiek innym doświadczeniem, jakie dotąd przechodzili. Ci, którzy uciskali Izrael w czasie Wieku Ewangelii, poszli tą samą ścieżką, którą wiele stuleci wcześniej szła Asyria i Babilon. Wykonywali swe zadanie w tak zły i przewrotny sposób, że im również Bóg wyznaczył karę.

Patrząc wstecz na minione 2000 lat, brytyjski premier Benjamin Disraeli powiedział kiedyś: „Żydzi to nerwowy naród. Dziewiętnaście stuleci chrześcijańskiej miłości musiało wyrzucić na nich jakieś piętno”. To pełne potępienia podsumowanie Chrześcijaństwa. Wspomniana chrześcijańska „miłość” wyrządziła Żydom wiele niechrześcijańskich uczynków.

Aby zorientować się, jak źle Żydzi byli traktowani podczas diaspory, poniżej przedstawiona została częściowa lista niektórych wydarzeń, które doprowadziły do cierpień i prześladowań Żydów.

Wyliczenie to jest przytłaczające.

- 1) W latach 70-73 n.e. rzymska armia zniszczyła Jerozolimę, zabijając ponad 1 mln Żydów i biorąc do niewoli ok. 100.000. Wielu z nich zostało uprowadzonych z Izraela i rozproszonych po innych częściach imperium rzymskiego.
  - 2) W roku 113 n.e. Żydzi na Cyprze, Cyrenie, w Egipcie i Mezopotamii zbuntowali się przeciwko Imperium Rzymskiemu. Odpowiedź Cesarstwa kosztowała życie kilkuset tysięcy Żydów.
  - 3) W roku 132 n.e. Bar Kochba stanął na czele trzyletniego buntu przeciwko Rzymowi. W odwecie, Rzym zabił około pół miliona Żydów. Tysiące z nich sprzedano jako niewolników lub zostali wzięci do niewoli. Pozostali zostali wygnani z Palestyny. Judaizm nie był już uznawany za legalną religię.
  - 4) W roku 135 n.e. Rzym rozpoczął prześladowania Żydów. Pod karą śmierci zakazano obrzezania, czytania Tory lub jedzenia praśników w czasie Paschy. Na Wzgórzu Świątynnym w Jerozolimie wzniesiono świątynię poświęconą rzymskiemu bogowi Jowiszowi.
  - 5) W roku 200 n.e. cesarz rzymski Lucjusz Septymiusz Sewer zabronił religijnych konwersji na judaizm.
- Początek prześladowań Żydów przez Chrześcijan
- 6) W roku 306 n.e. synod Kościoła w Elwirze zakazał małżeństw i kontaktów społecznych pomiędzy chrześcijanami a Żydami.
  - 7) W roku 315 n.e. Konstantyn przyjął ustawę zakazującą jakiegokolwiek konwersji na judaizm. Żydzi zostali również mocno opodatkowani.
  - 8) W roku 325 n.e. Sobór Nicejski postanowił rozdzielić obchody Wielkanocy od żydowskiej Paschy. Stwierdzono m.in.: „Odtąd niech nie mamy nic wspólnego z tymi odrażającymi ludźmi (...) chcemy oddzielić się od tego przykrego towarzystwa Żydów”.
  - 9) W roku 337 n.e. cesarz Konstancjusz wydał prawny zakaz małżeństwa mężczyzny żydowskiego pochodzenia z chrześcijańską kobietą, pod groźbą śmierci.
  - 10) W latach 379-395 n.e. cesarz Teodozjusz dozwolił na niszczenie synagog.
  - 11) W roku 415 n.e. biskup Aleksandrii w Egipcie wypędził Żydów z tego miasta.
  - 12) W roku 418 n.e. Ireneusz napisał o synagodze: „Jeśli nazwać ją burdelem, siedliskiem występ-

ku, schronieniem diabła, twierdzą szatana, miejsce deprawacji duszy, otchłanią wszelkiej możliwej katastrofy lub czegokolwiek jeszcze chcesz, to nadal powiesz o niej mniej, niż na to zasługuje”.

- 13) W latach 489-519 n.e. chrześcijański tłum zniszczył synagogi w Antiochii, Dafne (w pobliżu Antiochii) i Rawennie.
- 14) W roku 528 n.e. cesarz Justynian uchwalił tzw. Kodeks Justyniana. Oprócz przyznania papieżowi najwyższego autorytetu religijnego, zabraniał on Żydom budowania synagog, czytania Biblii w języku hebrajskim, zgromadzania się w miejscach publicznych, świętowania Paschy przed Wielkanocą oraz zeznawania przeciwko chrześcijanom w sądzie.
- 15) W roku 535 n.e. synod w Claremont zarządził, że Żydzi nie mogli pełnić funkcji publicznych ani sprawować władzy nad chrześcijanami (www.religioustolerance.org/jud_pers1.htm).
- 16) W roku 538 n.e. trzeci i czwarty synod orleański zabronił Żydom pojawiania się publicznie w okresie wielkanocnym. Małżeństwa między chrześcijanami a Żydami zostały zakazane. Chrześcijanom zakazano konwersji na judaizm.
- 17) W roku 561 n.e. biskup Uzes wypędził Żydów ze swojej diecezji we Francji.
- 18) W roku 613 n.e. rozpoczęły się bardzo poważne prześladowania Żydów w Hiszpanii. Żydzi otrzymali wybór wyjazdu z Hiszpanii lub konwersji na chrześcijaństwo. Żydowskie dzieci powyżej szóstego roku życia zostały odebrane rodzicom i otrzymały chrześcijańskie wychowanie.
- 19) W roku 722 n.e. papież Leon III zakazał praktykowania Judaizmu, a Żydzi zostali ochrzczeni wbrew swej woli.
- 20) W roku 855 n.e. Żydzi zostali wygnani z Włoch.
- 21) W roku 1078 n.e. papież Grzegorz VII postanowił, że Żydzi nie mogli sprawować urzędów lub znajdować wyższych stanowisk niż Chrześcijanie.
- 22) W roku 1096 n.e. rozpoczęła się pierwsza krucjata. Chociaż głównym celem krucjat było wyzwolenie Jerozolimy z rąk muzułmanów, wtórnym celem byli Żydzi. Przemierzając Europę w drodze do Ziemi

Świętej, wielu krzyżowców postawiło Żydom ultimatum: „zabójcy Chrystusa, przyjmijcie krzyż lub gińcie!”. W czasie pierwszej krucjaty, w samej tylko Dolinie Renu zginęło 12.000 Żydów. Takie zachowania powtarzały się przez osiem kolejnych krucjat, aż do IX krucjaty w 1272 roku.

- 23) W roku 1099 n.e. krzyżowcy zmusili wszystkich Żydów z Jerozolimy do zgromadzenia się w głównej synagodze i podpalili ją. Ci, którzy próbowali uciec, zostali zmuszeni do powrotu do płonącego budynku.
- 24) W roku 1121 n.e. Żydzi zostali wygnani z Belgii.
- 25) W roku 1180 n.e. Filip August, król Francji, arbitralnie zajął całe mienie żydowskie, w tym grunty i domy, a następnie wypędził Żydów z kraju.
- 26) W roku 1189 n.e. Żydzi byli prześladowani w Anglii. Korona zajęła cały majątek żydowski, a większość ich domów zostało spalonych.
- 27) W roku 1215 n.e. Sobór Laterański IV zatwierdził przepisy kanoniczne, zgodnie z którymi „żydzi i muzułmanie mają nosić wyróżniające ich ubrania”. Dodatkowo, mieli nosić znak w formie pierścienia, aby odróżnić się od chrześcijan. Ta praktyka rozprzestrzeniła się później na inne kraje (www.religioustolerance.org/jud_pers3.htm).
- 28) W roku 1227 n.e. synod w Narbonne nakazał Żydom noszenie owalnych znaków. Praktyka ta została przywrócona w 1930 roku przez Hitlera, z tą jednak różnicą, że zamieniono wówczas znak owalny na gwiazdę Dawida.
- 29) W roku 1229 n.e. rozpoczęła działalność hiszpańska inkwizycja, zaś papież Innocenty IV zezwolił na stosowanie tortur.
- 30) W roku 1290 n.e. Żydzi zostali wygnani z Anglii; w wyniku tego ok. 16.000 ludzi opuściło kraj.
- 31) W roku 1298 n.e. Żydzi byli prześladowani w Austrii, Bawarii i na niektórych obszarach Niemiec. 140 gmin żydowskich zostały zniszczonych. Ponad 100.000 Żydów zostało zabitych w ciągu sześciu miesięcy.
- 32) W roku 1306 n.e. Żydzi zostali wygnani z Francji. Mogli zabrać ze sobą ubranie, w którym stali, oraz zapas jedzenia na jeden dzień.
- 33) W roku 1321 n.e. w Guienne we Francji, Żydzi zostali oskarżeni o podżeganie prze-

stępców do zatrutowania studni. W wyniku tych oskarżeń, 5000 Żydów zostało żywcem spalonych na stosach.

- 34) W roku 1347 n.e. plaga dżumy, znana również jako „Czarna Śmierć”, spowodowało około 25 milionów zgonów w Europie. Ludzie zauważyli jednak, że ta choroba dotknęła Żydów w mniejszym stopniu, niż inne społeczności. Bez wątplenia był to rezultat stosowania żydowskich przepisów sanitarnych i żywieniowych, które zostały zachowane z czasów Starego Testamentu. Mimo to krążyły plotki, że to szatan chroni Żydów, a ci płacą mu za tę ochronę zatruwając studnie używane przez chrześcijan. Rozwiązaniem problemu były tortury, mordowanie i palenie Żydów. „W Bawarii zginęło 12.000 Żydów, w Niemczech zginęło ich ponad 11.000; we Francji około 2000. W pobliżu Tours we Francji wykopano ogromny rów, który wypełniono drewnem, a następnie spalono w nim w ciągu jednego dnia 160 Żydów” www.religioustolerance.org/jud_pers3.htm.

Te statystyki doprowadzają nas zaledwie do połowy XIV wieku. Jednak do dzisiejszych czasów miało miejsce znacznie więcej antysemitycznych wydarzeń. Wystarczy jednak powyższa lista aby przekonać się, że miała miejsce próba zniszczenia narodu żydowskiego (materiał źródłowy dla tych statystyk: http://www.religioustolerance.org/jud_pers.htm).

Kolejny incydent miał miejsce około 500 lat później i stał się punktem zwrotnym dla losów tego prześladowanego narodu.

Afera Dreyfusa

W 1894 roku francuski kapitan pochodzenia żydowskiego, Alfred Dreyfus, został fałszywie oskarżony o zdradę przez tajny sąd wojenny. Został skazany na dożywocie na Diabelskiej Wyspie, kolonii karnej na północno-wschodnim wybrzeżu Ameryki Południowej. Ukarany został w ten sposób skazany za rzekome przekazywanie francuskich tajemnic wojskowych do ambasady niemieckiej w Paryżu.

Zanim został skazany, Dreyfus został publicznie upokorzony przez publiczne pozbawienie go stopnia wojskowego. Dowody przeciwko Dreyfusowi ograniczały się do potarganego ka-

wałka papieru, jaki został znaleziony w koszu przy niemieckiej ambasadzie. Jak się później okazało, dokument ten został napisany przez majora armii francuskiej o nazwisku Esterhazy. Mimo to, wysocy rangą wojskowi ukryli te nowe dowody i Esterhazy został jednogłośnie uniewinniony w drugim dniu swojego wojskowego procesu. W tej sytuacji Dreyfus nie doczekał się zwolnienia, a wprost przeciwnie, został dodatkowo oskarżony na podstawie fałszywych dokumentów przygotowanych przez oficerów francuskiego kontrwywiadu, starających się uzyskać potwierdzenie jego skazania.

Znany publicysta, Emil Zola, przeprowadził swe własne śledztwo w sprawie tej afery i ostatecznie napisał obszerny artykuł we francuskiej gazecie. Został on opublikowany na pierwszej stronie magazynu L'Aurore. Co ciekawe, tytuł ten znaczy „świt”. Artykuł ten stanowił pierwszy promyk nadziei dla Żydów na całym świecie. Został on napisany w formie listu otwartego do prezydenta Francji, w którym autor oskarżył rząd francuski o antysemityzm. Wywołał on powszechne oburzenie, w wyniku czego Dreyfus wrócił do Francji, a po kolejnych dwóch latach spędzonych w więzieniu, jego wyrok skazujący został uchylony.

Teodor Herzl

W tej sprawie można dostrzec Pańskie działanie za pośrednictwem dziennikarza nazywającego się Teodor Herzl. Od swego pracodawcy otrzymał on polecenie napisania reportażu o samym procesie i jego następstwach. Po procesie Dreyfusa w Paryżu, Herzl był świadkiem masowych wieców ludności skandującej hasła w rodzaju „Śmierć Żydom!”. W tej sytuacji doszedł on do przekonania, że antysemityzm w Europie nie zniknie i w tej sytuacji jedynym rozwiązaniem dla Żydów jest opuścić Europę i utworzyć własne państwo.

W roku 1896 napisał książkę „Państwo żydowskie – próba nowoczesnego rozwiązania kwestii żydowskiej”. Ta książka doprowadziła do powstania ruchu syjonistycznego, który walczył o utworzenie żydowskiej ojczyzny. Około pięćdziesiąt lat później powstało państwo Izrael.

Sprawa Dreyfusa i jej wpływ na Herzla, stała się punktem zwrotnym dla Żydów. Ich czas

przymusowego rozproszenia dobiegał końca, a wkrótce miała się rozpocząć kolejna faza planu Bożego. Mimo to antysemityzm ciągle istniał. Nie ma potrzeby aby szerzej opisywać dalszą historię i następujący później Holokaust wraz z nienawiścią do narodu wybranego, która istnieje aż do dziś. Szatan wciąż próbuje zniszczyć ziemskie nasienie Abrahama, w celu udaremnienia Bożego planu zbawienia.

Izrael został należycie ukarany; a mimo to Pan powiedział, że osoby odpowiedzialne za wykonanie tej kary również zostaną pociągnięte do odpowiedzialności. Prorok Zachariasz zapowiedział, że Bóg podniesie swą rękę przeciwko tym wszystkim, którzy dotykają „żrenicy” Jego oka (Zach. 2:12, 13).

Mamy przywilej żyć w czasach, gdy Izrael odrodził się jako naród. Choć jeszcze nie przyjęli Jezusa jako swego Zbawiciela, ten dzień zbliża się wielkimi krokami. Kiedy ktoś zapyta nas o zdanie na temat Izraela, możemy odpowiedzieć w nawiązaniu do Bożych słów, że są oni „żrenicą Jego oka”. On będzie ich prowadził i chronił, przygotowując na przyjęcie Mesjasza i współpracę ze Starożytnymi Świętymi w administrowaniu królestwem Bożym na ziemi (por. Jer. 31:31,32).

Dziś w prorocत्वach

Zmiany demograficzne

Bo jak w dniach owych przed potopem jedli i pili, żenili się i za mąż wydawali, aż do tego dnia, gdy Noe wszedł do arki, i nie spostrzegli się, że nastął potop i zmiotł wszystkich, tak będzie i z przyjściem („parousia”, obecność) Syna Człowieczego — Mat. 24:38-39.

Według najnowszych prognoz w zakresie kierunków rozwoju światowej demografii, liczba osób na naszej planecie wzrasta o 145 każdej minuty. O ile nie wystąpi jakiś przypadek globalnej katastrofy, w ciągu następanej dekady na ziemi będzie kolejny miliard ludzi. Zmiany te będą się różnie rozkładać na siedmiu kontynentach: liczba ludności Afryki podwoi się do 2050 roku, zaś w tym samym czasie liczba ludności w Europie będzie się zmniejszać.

Zgodnie z raportem opublikowanym w 2015 roku przez Price, Waterhouse, Coopers (PWC) w przedmiocie trendów populacyjnych, społecznych i gospodarczych, wspólnym mianownikiem wszystkich zmian jest zwiększająca się różnorodność. Połączenie zwiększającej się długości życia w niektórych krajach ze spadkiem przyrostu naturalnego w innych państwach stwarza poważne wyzwania demograficzne dla przyszłego społeczeństwa globalnego. Przykładowo, w ciągu najbliższych 30 lat średnia wieku w Japonii wzrośnie do 53, podczas gdy średni wiek w Nigerii spadnie do 21.

Europa, Azja i Ameryka Łacińska będą potrzebować kobiet, osób starszych i wzrostu imigracji aby zapewnić potrzebną siłę roboczą. Młoda populacja Afryki sprawi, że kontynent ten będzie konkurencyjnym miejscem prowadzenia działalności gospodarczej, ale tylko wtedy, gdy zniwelowane zostaną różnice społeczne, a korupcja polityczna usunięta. W Chinach, Indiach i Brazylii liczba pracowników w wieku 60+ podwoi się do prawie 15% w ciągu trzech lat; co niegdyś zajęło Francji niemal całe stulecie.

W regionach o starzejących się społeczeństwach, takich jak Europa, przewiduje się dalszy wzrost kosztów opieki zdrowotnej związanej z chorobami przewlekłymi i leczeniem osób starszych. Według Unii Europejskiej (UE), około 30% do 40% kosztów opieki zdrowotnej już teraz jest wydatkowanych na opiekę nad ludźmi w wieku 65 lat lub powyżej. W miarę jak ich udział w populacji będzie wzrastał, wzrastać będą również koszty opieki nad nimi, zwiększając presję na systemy opieki zdrowotnej i społecznej.

W USA obserwatorzy również zauważają ogromne zmiany społeczne. Daniel Lichter, profesor socjologii na Cornell University, powiedział w jednym z wywiadów, że „globalne trendy wzmacniane są przez bardzo duże zmiany w strukturze rasowej Ameryki. Pokolenie wyżu demograficznego, które jest głównie białe, zamożne i pod pewnymi względami konserwatywne, w ciągu najbliższych 20 do 30 lat zostanie zastąpione przez młodych ludzi, zaś samo stanie się mniejszością”. Wśród największych zmian związanych z wiekiem, Lichter wymienia małżeństwa homoseksualne, małżeństwa międzyrasowe, legalizację narkotyków, wspólne zamieszkiwanie i wychowywanie dzieci w związkach nieformalnych. Paul Taylor, wiceprezes Pew Research Center, powiedział: „stanowisko społeczne w USA przesunęło się znacznie bardziej w kierunku tolerancji i akceptacji (wszelkich zachowań)”.

PWC podsumowuje swoje badania stwierdzeniem, które jest szczególnie ważne dla wszystkich tych, którzy są zainteresowani prorocत्वami Biblijnymi: Prawdopodobnie nigdy w historii nie

było społeczeństwa tak zróżnicowanego pod względem kulturowym, religijnym i politycznym, jak w dzisiejszych Stanach Zjednoczonych Ameryki. Wyjątkiem było społeczeństwo Imperium Rzymskiego, tuż przed jego upadkiem. Istnieje tylko kilka modeli teoretycznych dotyczących problemu, w jaki sposób taka różnorodna mieszanka kulturowa może się utrzymać; znacznie więcej teorii przewiduje jej rozpad. Tylko Biblia daje odpowiedź na temat przyszłości tej zróżnicowanej społeczności.

Moralność i prawa

„Bo oto ciemność okrywa ziemię i mrok narody, lecz nad tobą zabłyśnie Pan, a jego chwała ukaże się nad tobą. I pójdą narody do twojej światłości, a królowie do blasku, który jaśnieje nad tobą” (Izaj. 60:2-3).

Z powyższego wynika, że w minionym wieku nastąpiły ogromne wstrząsy o charakterze gospodarczym, politycznym i społecznym, w przeciwieństwie do wcześniejszych lat. Ucisk jakiegokolwiek rodzaju jest już akceptowany. Od czasu przyjęcia Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w 1948 roku, ochrona praw człowieka stała się integralną częścią porządku międzynarodowego. Ponad 250 międzynarodowych instrumentów prawnych w zakresie ochrony praw człowieka (w odniesieniu do kwestii indywidualnych, zbiorowych, politycznych, kulturowych, społecznych i ekonomicznych) zostało podpisanych od tamtego czasu. Kwestie praw człowieka, jakie pojawiają się na arenie międzynarodowej nabierają coraz większej dynamiki, w miarę jak społeczeństwa stają się coraz bardziej zróżnicowane. Rośnie nacisk na poszczególne państwa w zakresie związanych z tym inicjatyw i działań, na wielu różnych poziomach.

Ten nacisk na „prawa” zatarł różnicę pomiędzy rzeczywistymi prawami człowieka, a subiektywnymi odczuciami co do szeroko rozumianych „praw”, powodując zamieszanie i chaos w tych krajach, w których rządy walczą o uspokojenie niepokojów wynikających z coraz bardziej zróżnicowanych kultur.

W książce „Folwark zwierzęcy” George’a Orwella, napisanej pierwotnie jako satyra na komunistyczną Rosję, siedem przykazań, które rządziły postępowaniem w gospodarstwie, było wypisanych na ścianie stodoły. Stopniowo zwierzęta usuwały kolejne prawa, jedno po drugim, aż została zasada zapisana pod numerem siedem: „Wszystkie zwierzęta są równe”. Jednak od tamtej chwili zasada ta została uzupełniona o dodatek: „ale niektóre zwierzęta są równiejsze od innych”.

Podobnie i w dzisiejszym świecie; różnorodność prześcignęła rozwój moralny. Przeważająca większość ludzi kieruje się zasadami egoistycznymi. Prawdziwe reformy moralne zostały zastąpione budową moralnych platform, które wynoszą jednych nad drugich pod pozorem wprowadzania równości.

Egoizm a miłość

„My uważamy raczej zuchwałych za szczęśliwych, gdyż powodzi im się dobrze, chociaż bezbożnie postępują, a nawet kuszenie Boga uchodzi im bezkarnie” (Mal. 3:15).

W ciągu ostatnich sześciu tysięcy lat szatan był dla ludzi wielkim tyranem, sprawując władzę za pomocą złej zasady egoizmu. Kiedy Jezus ustanowi swoje Królestwo, porządek ten zostanie odwrócony. Wszyscy będą uczyć się miłości i względów dla innych, a postawy takie będą wspierane i nagradzane.

Odwroćenie zasady egoizmu w kierunku miłości nie nastąpi w sposób nagły. Proroctwa wskazują raczej, że nauka prawa miłości będzie procesem stopniowym: „Moja dusza tęskni za tobą w nocy i mój duch poszukuje ciebie, bo gdy twoje sądy docierają do ziemi, mieszkańcy jej okręgu uczą się sprawiedliwości” (Izaj. 26:9).

Sprawowaniu sądu, o jakim wspomina prorok Izajasz, będzie towarzyszyło błogosławienie ludzkości. Jednak sąd ten nie będzie miał nic wspólnego z wyobrażeniami o „sądnym dniu”, jakie zostały ukute w wyobraźni tak wielu ludzi. Sposób kształcenia w zasadach sprawiedliwości będzie w czasach Królestwa tak dokładny, że zgodnie ze słowem proroka, prawo Boże zostanie wręcz zapisane w sercach ludzi (Jer. 31:33).

Nie możemy zatrzymać szalonego pędu egoistycznego świata. Możemy jednak „sprawować poselstwo w miejsce Chrystusa” (2 Kor. 5:20). Pełniąc funkcję ambasadorów, naszym obowiązkiem jest wykazywać się praworządnością i wewnętrzną spójnością w kontaktach z innymi osobami. W relacjach ze światem Chryścijanie powinni postępować w sposób obiektywny, niezależny, dbając o indywidualny rozwój tych, którzy zostali powierzeni ich opiece, interesując się problemami codzienności. Przede wszystkim musimy jednak pamiętać, że nasza ojczyzna jest w niebie, a naszym zadaniem jest reprezentowanie zasad tego duchowego świata, jakie zostały opisane w Słowie Bożym. Ponieważ wszyscy w mniejszym lub większym stopniu jesteśmy dotknięci wpływami tego, co się dzieje na świecie oraz współczujemy wszystkim ludziom w ich trudnościach, tym bardziej oczekujemy nastania Królestwa Bożego. Wraz w wieloma innymi chętnymi do słuchania Słowa Bożego czekamy na Nowy Wiek, w którym sprawiedliwość będzie uniwersalnym standardem dla wszystkich (2 Piotra 3:13).

